

Kas tur spīd, kas tur viz
Viņā lauka galiņā?
Saule sēja sudrabiņu
Maza bērna šūpulī.

Dzimuši

Eliza Bukša,
Nikola Klapare un
Danils Kristis Smirnovs.

Sveicam vecākus!

MARTS/ APRĪLIS

25. marts – Komunistiskā genocīda upuru piemiņas diena

25. marts – Māras diena

2. aprīlis – Lielā piektdiena

4. aprīlis – Pirmās Lieldienas

5. aprīlis – Otrās Lieldienas

23. aprīlis – Jurgī (Ūsiņi)

Makšķernieku ievērtībai

martā – kad ķeras ļoti labi – 26., 27., 30., 31.

martā – kad ķeras labi – 22., 23., 29.

aprīlī – kad ķeras ļoti labi – 1., 2., 6., 7., 10., 13., 14., 25., 28., 29.

aprīlī – kad ķeras labi – 3., 4., 5., 11., 12., 22., 23., 26., 27., 30.

Kolbinka, Molčanovas rajons.

Sibīrija.

ŠAJĀ NUMURĀ:

- * jaunākais novada domē
- * vārds deputātiem
- * kultūras aktualitātes
- * dzīvesstāsts

Mums ir daudz atceres un piemiņas dienu, jātur tuvumā kalendārs, lai saprastu, kāpēc tai vai citā dienā plīvo valsts karogi. Jā, tā ir mūsu piemiņa, un tās ir mūsu atmiņas! Tomēr šoreiz runāšu par svētkiem, kurus tauta svin un ir svinējusi.

Attinot atmiņu kamolīti, atgādināšu, ka bija laiki, kad ar parakstu bija jāapliecina, ka iesi oktobra svētku gājienā. Jā, un par to pienācās kārba šķīstošās kafijas. Nu, vai tie nebija īsti svētki? Mana mamma šos gājienu ar patiku atceras vēl šodien. Arī 1. maijs! Saulainā rītā varēja sumināt svētkus no tīras un skaidras sirds un pēc tam iet ciemos pie mana krusstēva, kam pavasarīgs vārds – Ziedonis.

Bijuši laiki, kad esot ticis aizliegts svinēt Jāņus. To neatceros. Zinu vienīgi, ka Līgo vakarā vienmēr esmu bijusi pie ugunsкура, cepusi šašliku vai desiņas, ēdusi sieru, dzērusi alu un dziedājusi: „Līgo! Līgo!” ...

Ar Ziemassvētkiem gan gāja grūtāk, jo par tiem skolēni nedrīkstēja pat neko dzirdēt. Ja vecāki pastāstīja un uz baznīcu aizveda, tad bērni zināja, kāpēc svecītes eglītē jāaizdedz tieši tad, nevis reizē ar visu diženo padomju tautu gadu mijā. Bet sīkas nepaklausības bija gan skolēnu, gan studentu vidū. Atceros –, kad mācījos Universitātes pirmajā kursā un dzīvoju Tālivalža ielas kopmītnēs, tieši 24. decembra vakarā mūsu istabiņā ienāca jaunie žurnālisti – tagadējais Rīgas domes deputāts Olafs Pulks un nu jau aizsaulē aizgājušais (pirms gadiem Liepājā noslepkavotais žurnālists) Gundars Matīss, nesdami rokās mazas svecītes un egles zariņus. „Priecīgus Ziemassvētkus!” teica ienācēji. Un mums bija savi īsti un sirsnīgi svētki.

Pēc Atmodas tie, kas atradās augstāk, vairs neatzina Starptautisko sieviešu dienu. Bet tās nosaukums jau liecina, ka nevis padomju iekārta un komunisti ir izdomājuši šos svētkus, diena sievietēm taču ir starptautiska. Paldies Klārai Cetkinai, kura iedomājās, ka vajadzīga vismaz viena diena, kurā sievietei jājūtas vienlīdzīgai ar vīrieti! Nevar stīprais un varens izdarīt to, ko sieviete! Un vīriešu vispār nebūtu, ja nebūtu mūsu! Protams, nestrīdēsimies par to, kurš bija pirmais – vista vai ola...

Jā, savulaik, kad 8. martu nolika aizmirstībā, atradās gudri runasvīri un pat runassievas, kas teica, ka Latvijā nevajag dienas, kad pēc alkohola dvakojošs vīrelis vakarā atnes mājās sievietei saņurcītu tulpes ziedu...

Laiki mainās, bet patīkami joprojām 8. martā saņemt ziedu no saviem kolēģiem un vidusskolniekiem, no ģimenes un draugiem kaut vai ar skopu: „Apsveicu!” Mēs mīlam jūs, vīrieši, rūpējamies par jums, un vienreiz gadā taču arī jūs varat parādīt savas jūtas, vai ne?! Jā, zinām, zinām, ka stīprais dzimums atbildēs, ka arī viņiem vajag savas īpašās dienas. Padomju laikā bija 23. februāris, kad, starp citu, dažs labs galvu grieza uz otru pusi un sievietes sarūpēto dāvanu nepieņēma, jo tēloja principiālu... Jāsmejas. Īstu svētku nekad nevar būt par daudz, tāpat kā laipnības, labu vārdu, uzmanības, mīļu buču. Tāpēc – lai dzīvo 8. marts un sarkanās tulpes katras sievietes vāzē arī nākamgad un vēl!

Zane Althabere

Novada domē

2010. gada 15. februāra novada domes sēdē

Nolēma:

1. Apstiprināt, ka ar 2010. gada 15. februāri mandātu noliek deputāte Marina Grīnberga.

2. Apstiprināt ar 2010. gada 15. februāri par Jaunpiebalgas novada domes deputāti Ullu Loginu.

3. Apstiprināt iesniegto Jaunpiebalgas novada domes saistošo noteikumu Nr. 3 projektu „Par Jaunpiebalgas novada domes pamatbudžetu un speciālo budžetu 2010. gadam”.

4. Jaunpiebalgas novada domē ieviest vienotas amatu klasifikācijas un darba samaksas sistēmu saskaņā ar Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumu, MK 03.05.2005. noteikumiem Nr. 310 “Noteikumi par amata klasifikācijas sistēmu un amatu klasificēšanas kārtību valsts tiešās pārvaldes iestādēs” un MK 22.12.2009. noteikumiem Nr. 1651 “Noteikumi par valsts tiešās pārvaldes iestāžu amatpersonu un darbinieku darba samaksu, kvalifikācijas pakāpēm un to noteikšanas kārtību”.

5. Nozīmēt par pārstāvi Nodarbinātības valsts aģentūras konsultatīvajā padomē novada domes priekšsēdētāju Laimi Šāvēju un novada domes priekšsēdētāja vietnieci Girtu Upenu.

6. Apstiprināt 2010. gada 4. janvārī noslēgto sadarbības līgumu “Par novadu pašvaldību sadarbību atsevišķu funkciju veikšanai”.

7. Pasludināt Jaunpiebalgas novadu, kurš sastāv no Jaunpiebalgas pagasta un Zosēnu pagasta, par teritoriju, kurā aizliegts audzēt ģenētiski modificētos kultūraugus. Aizliegums ir uz 10 gadiem. Apstiprināt saistošos noteikumus Nr.4 projektu “Par aizliegumu ģenētiski modificēto kultūraugu audzēšanai Jaunpiebalgas novadā”.

8. Apstiprināt Jaunpiebalgas novada domes Iepirkuma komisijas nolikumu.

9. Iznomāt biedrībai rehabilitācijas centrs “Dzīves enerģija” 17 m² platībā telpas Piebalgas pamatskolas ēkā.

10. Ne anulēt ziņas par U. R. deklarēto dzīvesvietu adresē: “Dārza Roci- 3”, Jaunpiebalgas pagasts, Jaunpiebalgas novads.

11. Sadarboties ar Igo Japiņa Sporta aģentūru, rīkojot slēpošanas sacensību “Virši-A slēpošanas maratona 2010” 2. posmu Jaunpiebalgā.

12. Atļaut veikt saimniecības ēkas un garāžas rekonstrukciju nekustamā īpašumā “Jaunkleivas”, Jaunpiebalgas pagasts saskaņā ar teritorijas plānojumu un “Apbūves noteikumiem”.

13. Precizēt zemes reformas pabeigšanai paredzēto zemes vienību platības atbilstoši NĪVKIS telpiskiem datiem.

14. Atļaut sadalīt nekustamo īpašumu “Upes Rudgalvi”, atdalot no tā atsevišķu zemes vienību 7,5 ha platībā.

**Jaunpiebalgas novada dome aicina uz kopsapulci
2010. gada 26. martā plkst.16.00 novada domes
zālē visus tos cilvēkus, kuri vēlas ņemt aktīvu dalību
Varoņu birzs un Kāļa Zāles pieminekļa apkārtnes
sakopšanā un labiekārtošanā.**

Saruna ar Jaunpiebalgas novada domes priekšsēdētāja vietnieci Girtu Upenu

Pagastu apvienošanās notikusi...

– Zosēnu ciems savulaik, nu jau pirms 64 gadiem, bija izveidots no apkārtnējiem pagastiem – gabaliņš no Drustiem, gabaliņš no Jaunpiebalgas un tāpat no Vecpiebalgas un Dzērbenes. Tad nu arī tā dzīvošana sadalīta. Drustu gals vairākums bērņus ved uz skolu Drustos, tur arī daudzām pagasta ģimenēm dzimtas kapi, baznīca. Zeikaru gals vairāk raugās uz Vecpiebalgu, savukārt Melnbārži un Zosēni uz Jaunpiebalgas pusi. Tā nu ir sanācis, ka Jaunpiebalga no Melnbāržiem, salīdzinot ar pārējām apdzīvotām vietām, sanāk visattālākā. Interesanti, ka Magonu-Rudiņu galā dzīvojošajiem vistuvākais ceļš uz novada centru ir caur Drustiem. Jaunpiebalgai nav pamata apvainoties, ka ir cilvēki, kas turas pie Drustiem vai citi – pie Vecpiebalgas. Tas tāpat kā jaunpiebaldzēni brauca un brauks iepirkties uz Smiltēni, nevis uz Cēsīm, kas vēl nesen bija mūsu rajona centrs.

Tavi ikdienas pienākumi saistās ar Jaunpiebalgas novada domi un krājaizdevu sabiedrību. Tu esi priekšsēdētāja vietniece, darbojies vairākās komitejās.

– Visu laiku esmu bijusi ap un ar cilvēkiem. Novadā manā pārraudzīšanā ir komunālā saimniecība un sociālā joma – abas pietiekami smagas nozares. Vēl darbojos kultūras, izglītības un sporta komitejā un finanšu komitejā. Protams, īpašas rūpes par Zosēnu pagastā notiekošo. Kaut arī savulaik jau biju deputāte un neesmu bijusi vienaldzīga pret norisēm pagastā, tomēr aizvien nāk klāt daudz nezināmā, daudz nianšu pašvaldības darbā, daudz jāmācās. Taču man patīk izzināt un risināt ko jaunu, iepazīt jaunus cilvēkus, rast sadarbību ar jauniem kolēģiem. Tas nav viegli un prasa arī laiku. Bet darbs, kas uzdzen rutīnu, laikam nebūtu domāts man. Grāmatvedis vien – tas būtu garlaicīgi.

Nezināju, ka esi beigusi savā laikā LLU ekonomistus-grāmatvežus un šajos laikos vēl otru – LU banku ekonomistus.

– Banku ekonomistus ne tāpēc, ka interesētu darbs bankā, bet gan krājaizdevu sabiedrības dēļ, kurā darbošanās

man kļuvusi sirdij tuva. Es biju no tiem dibinātājiem, kas uz tāda finanšu kooperatīva izveidošanu raudzījās skeptiski. Nekautrējos to atzīt. Man šķita, ka ar diviem tūkstošiem lielu sākuma kapitālu nav iespējams ko uzsākt. Tur jau pat grāmatveža algu nenieka nevarēja samaksāt, bet grāmatvedība ļoti specifiska un atbildīga. Tomēr valdē biju, un Roberta Ruža ideja pārliecināja, nebija, kur sprukt. Un priecājos par iedzīvotājiem, kuri saprot, cik šādas krājaizdevu sabiedrības ir unikālas, un iestājas par biedriem bez jebkādas tālākas domas aizņemties vai noguldīt, bet vienkārši, lai parādītu savu pozitīvo attieksmi, lai atbalstītu mūsu darbošanos. Tas ir augsts novērtējums mūsu darbam.

Pirmajā vagonā mēs nebijām ielēkuši. Kopsapulcēs nācām kopā bieži. Latvijas Banka izmainīja noteikumus, tad nebija kaut kas ar dokumentiem, kas iesākti kārtot, termiņi novecojuši. Gāja sākumā raibi. Un dibināšana vilkās vairāku gadu garumā. Tomēr Roberta ideja, visiem aktīvi darbojoties, skatoties citu pagastu esošo pieredzi, izdzīvoja.

Man lietas labāk padodas risināt ar vīriešiem.

Uzskatu, ka svarīgākais ir rīcībspēja. Sievietēm vairāk patīk aprunāt lietas – kāpēc tas tā vai šitā, bet – ko darīt, lai lietu vērstu par labu un izdarītu, neskatīties atpakaļ, bet uz priekšu, – ko darīt. Tas, kas izdarīts, tas izdarīts un pats par sevi nekur nepazudīs, – paliks.

Kas šodien ir krājaizdevu sabiedrības darbībā vislabākais? Var aizņemties naudu, var aizņemties uz maziem procentiem. Bet kas vēl ir tas pozitīvais?

– Krājaizdevu sabiedrība nav tikai naudas izsniegšana vai noguldījumu pieņemšana. Tā ir finanšu skola mums visiem – gan valdes, kredītkomitejas un revīzijas komisijas locekļiem, gan ikkatram biedram. Mēs mudinām cilvēku domāt līdzīgi – cik daudz un uz cik ilgu laiku aizņemties, kādai vajadzībai un vai tas atmaksāsies, kādā valūtā noguldīt un uz kādiem procentiem izdevīgāk utt. Nav realizējusies doma par plašāku finanšu konsultāciju sniegšanu. Ir bijušas Plotkāna kunga lekcijas-konsultācijas, kā izvēlēties labāko, kā labāk vadīt kredīt-

šanu. Te vēl varam pilnveidoties.

Par komunālo un sociālo jomu. Vai ir atšķirības starp abiem pagastiem, smaguma pakāpe?

– Jo pakalpojumu saņēmēju vairāk, jo izmaksas vairāk, uz ko dalīt. Jo patērētāju mazāk, jo pakalpojums dārgāks. Tas nu mūsu abos pagastos atšķirīgs. Zosēnos pabeigta ūdenssaimniecības rekonstrukcija, atdzelzotava. Tiesa, ne tik finanšu ietilpīga kā Jaunpiebalgā. Tarifs vēl tikai tiks rēķināts.

Arī sociālās jomas, salīdzinot Zosēnos, ir bēdīgākas. Jaunpiebalga vairāk atrodas kustības centrā, tomēr vairāk darbavietu. Eiropas apmaksātajā darba praktizēšanas pasākumā no 30 cilvēkiem 8 ir zosēnieši. Cilvēki ir apmierināti, ka var kaut ko darīt. Bet vairāki cilvēki gribētu stabilu darbu, tomēr viņi novērtē šo iespēju. Radīt jaunas darbavietas? Deputāti var sniegt nepieciešamo informāciju. Par projektiem, programmām, kuras atbalsta Eiropa. Varam sniegt arī informāciju par kāda pakalpojuma nepieciešamību, bet tikai ierosināšanas pakāpē. Tas gan ir mūsu uzdevums. Bet kaut kā citādi konkrēti veicināt uzņēmējdarbību vai nodrošināt jaunas darbavietas nav mūsu iespējās.

Pašlaik Zosēnos aktuāls ir iesāktais Sorosa fonda projekts uz gadu. Jārosina vietējie cilvēki, lai šis Pēterskolas centriņš turpinātu dzīvot, lai cilvēkiem tas būtu nepieciešams, vajadzīgs. Uz nodarbībām, lekcijām pašlaik nāk apmēram 20, arī apmeklējumi ikdienā pietiekoši – vietējie iet uz trenāžieriem, nāk uz bērnu rotaļu istabu, datoriem. 15 līdz 20 cilvēku, – tas mūsu nelielajā pagastā ir pietiekami liels skaits.

Mazliet parunāsim par citām lietām. Katrs cilvēks spēku jauniem darbiem smeļas brīvdienā, atpūta vai arī mainot nodarbes? Ar ko tu aizpildi savu brīvo laiku? Vai ir kādas sievišķīgas aizraušanās?

– Es tāda tipiska sieviete, šķiet, neesmu. Kaut arī esmu ļoti emocionāla. Man nekad nav bijis abonēts neviens sieviešu žurnāls, sievišķīgu nīciņu man maz. No praktiskām nodarbēm labprāt adu vai tamborēju, ja vien atliek tam laika. Aizrauj mūzikas un ķermeņa valodas

apvienojums, tas ir, deja. Neaizmirstamas ir Dziesmu un deju svētku sajūtas, kad savulaik tajos piedalījāties ar deju kopu "Roberts". Nekāda izcilā dejojāja jau pati neesmu, šobrīd esmu atsākusi dejojot tautisko deju kolektīvā. Bet kā skatītājam patīk viss – gan klasiskais balets, gan modernā deja, gan daiļslidošana. Janvārī biju uz Eiropas daiļslidošanas čempionātu Tallinā. Ļoti gribējās tur pabūt. Nu, vienkārši burvīgi! Tas viss kopā dod emocijas, baudījumu. Mūzikā sāku vairāk ieklausīties, kad vidējais puika mācījās mūzikas skolā, tad arī uz mūziku atvērās cita dzirde.

Te, (rāda fotogrāfiju) esam kopā ar citām domu biedrenēm Birutas Mežales organizētajā nometnē "Prieks".

Par ko ģimenē jārupējas tev, Girta?

– Man ir divi dēli un mamma. Eduards beigs pamatskolu, Emīls mācās 4.klasē. Bērni sporto, dzied, lielais dēls dzied arī pieaugušo korī, mazais dejo deju kolektīvā. Abiem padodas matemātika. Katram, arī viņiem, jāizmēģina kaut kas atkal un atkal no jauna, lai saprastu, kas patīk, kas padodas. Tie meklējuma ceļi katram jāiziet.

Ar kādiem cilvēkiem tu lepojies savā dzīvē?

– Es cilvēkos augsti vērtēju mērķtiecīgumu, godīgumu un atklātību. Nepatīk aizmuguriskas aprunāšanas un negatīvas ambīcijas. Ļoti svarīga ir spēja rīkoties, spēja saskatīt, ko darīt, kā risināt lietas uz labu...

Varbūt vari atcerēties un mazliet salīdzināt laiku, kad strādāji kopā ar Robertu Ruķi. Mēs taču sarunājamies te – bijušajā viņa kabinetā, kur Roberta aura varbūt vēl palīdz darbus darīt...

– Ar Robertu Ruķi kopā strādāt nebija viegli. Es ar savu jaunības ideālismu bieži turējos pretī. Vēlāk, kad redzēju viņa pieredzes iznākumu un tālāko redzējumu, piekāpos. Tā bija superīga skola. Lielu māku nevajag, lai cilvēkam atteiktu, bet liela māka – atrast to veidu, kā cilvēkam, iedzīvotājam dot padomu vai kā mudināt atrisināt viņam radušos problēmu. Man patīk šī misija. Darīt labu cilvēkiem. Apzinos, ka es negribu būt, piemēram, lielas bankas darbiniece. Nu negribu, un viss. Pašvaldība ne jau tāpēc, lai būtu krēsls, bet lai mēs strādātu iedzīvotājiem.

Varbūt tu vēl vari nosaukt tādas lietas, kuras turpinās vai vēlaties turpināt, un vienkārši "viss notiek" no, tā sauktajiem, Roberta laikiem?

– Roberta Ruķa pieredze, personība daudz deva šai pusei. Ar viņu rēķinājās, viņu uzklausīja, viņam ticēja, viņš realizēja dzīvē gan saimnieciskas lietas, gan neparastā veidā risināja kultūras dzīves jautājumus. Prata uzturēt saikni ar cilvēkiem. Viņa lolojums – krājaizdevu sabiedrība, piensaimnieku kooperatīvā sabiedrība, mākslas darbu krātuve. Turpinot iesākto, jāsaka, ka nu jau pirms dažām dienām skatījāties ar Ilzi otru telpu izstāžu vajadzībām. Doma, ka varētu arī stelles ielikt. Ināra un Ilze te palīdz ne tikai ar idejām, bet dara.

Laiks ir aizskrējis, un daudz kas mainījies. Mazā pagastiņā bija iespējams vairāk pietuvoties ar palīdzēšanu katram cilvēkam. Ziemassvētku paciņas pensionāriem un bērniem līdz 18 gadiem bija neatņemama sastāvdaļa. Tāpat apsveikumi katram iedzīvotājam Valsts svētkos un gadu mijā. 1.septembrī skolā katrai klasei tika dāvāts klinģeris, pirmklasniekiem – pirmā ābece.

Vai ir kādas aktivitātes plānotas arī Jaunpiebalgas novadā par Latvijā izsludināto 24. aprīļa talku?

– To novadā koordinēs Jānis Smilgins.

Kādas Tavas attiecības ar politiku?

– Politikā neesmu iesaistījusies.

Vai domāts par kādu praktisku palīdzību ģimenēm, kurās daudz bērnu un varbūt tieši pārtika vajadzīga? Domāju vairāk to pārtiku, kuru varam no saviem pagrabiem paņemt – kartupeļus, burkānus, ievārījumu...

– Domāju, par šo jautājumu būtu vērts parunāt ar Valdu. Viņa ir arī Sociālās komitejas priekšsēdētāja. Un tieši šo jautājumu pēdējā sēdē aizskāra...

Girtu Jūs varat sastapt pirmdienās, otrdienās, ceturtdienās un piektdienās Jaunpiebalgā, bet trešdienās – Zosēnos. Par braukšanu un attālumiem – Girta atzīst, kad pašas bērni bija mazāki, tad daždien bijis jānobrauc pat pie 100 kilometriem, – vienam stundas beigušās jau vienos, otram – mūzikas skola Dzērbenē, sports vai kāds cits pulciņš.

Un, braucot prom no Zosēniem, domāju, ka nebūs jau nekad vairs viņām TĀDAS Sieviešu dienas kūkas kā bija Roberta Ruķa vadīšanas laikā...

Laiki mainās, arī cilvēki. Un dzīve rit savu gaitu tālāk.

Paldies par sarunu saku es – **Vēsma Johansone**

Saruna ar Jaunpiebalgas novada domes Kultūras, izglītības un sporta komitejas priekšsēdētāju Sandru Strēli

Jaunpiebalgas novada deputāte. Tas ir jauns statuss un izaicinājums tev, Sandra! Tā ir jauna atbildība, pienākumu nasta un jaunas iespējas...

– Tika izveidota Kultūras, izglītības un sporta komiteja, kurā risināmi svarīgākie jautājumi kultūras laukā. Tā kā mani ievēlēja par šīs komitejas priekšsēdētāju, par savu galveno uzdevumu uzskatu, – kā šodien veidot un radīt savas kultūrvērtības un kā saglabāt tās, kuras mūsu novadā ir no senatnes veidojušās. Te bijuši daudzi mākslinieki, mūziķi. Tātad jāceļ gaismā. Budžetā ielikta naudiņa, lai izveidotu Kārļa Miesnieka un fotogrāfa Artūra Dulbes ekspozīciju. Aicināti visi novada ļaudis piedalīties izstāžu veidošanā, jo, iespējams, ka daudzu mājās vēl ir Dulbes fotogrāfijas.

Tu esi vizuālās mākslas pārstāve, vai nepaliks novārtā pārējās kultūras un sporta nozares?

– Es esmu profesionāla māksliniece, es skatos vairāk uz šiem jautājumiem. Bet ļoti priecātos, ja Kultūras, izglītības un sporta komitejas darbā man blakus būtu viens zinošs sportists, kas rūpētos par sporta dzīvi Jaunpiebalgā. Protams, ir labi, ka mūsu komitejā ir Zane Althabere un skolas direktore Ulla Logina, kas pārzina izglītības jomu. Tā ir būtiska kultūras sastāvdaļa.

Par sportu šobrīd varu mazāk runāt. Varbūt ir kāds aktīvists, tam nav jābūt deputātam. Aicināts ikviens piebaldzēns piedalīties šīs komitejas sēdēs. Ja uzrastos kāds, kurš vēlētos pamēģināt darboties sporta jomā, mēs tikai priecātos. Vajadzīga arī sporta dzīves attīstības stratēģija. Vislielākais gandarījums, ka mēs darbojamies līdzvērtīgi. Vizuālā māksla ir tikai viens aspekts. Talantīgā Aija Petrovska pārstāv skaņu mākslu. Mums ir savs teātris, savs mūzikas un mākslas skola... Ikviens cilvēks, kurš ir radošs un grib strādāt, aicināts darboties līdzī. Girta Upena pārstāv Zosēnus. Mums ir bijušas izbūkuma sēdes Zosēnos kopā ar vietējiem cilvēkiem. Sēde bija oktobrī, laikā, kad bija apvienojušies abi pagasti. Un mums ir jābūt vienlīdz saistītiem. Ja oktobrī bija jautājums par Zosēnu galerijas iekļaušanu kopīgajā kultūras apritē, tad nu jau jaunā budžetā

tika iedalīta jauna štata vienība galerijas vadītājai Ilzei Ruķei. Zosēnu kultūras dzīves organizatore ir aicināta piedalīties mūsu komitejas sēdēs. Deputāti nav izolēta vide, bet tie ir sava veida koordinatori. Cilvēki ir galvenie, bet deputāti ir viņu kalpi, cilvēkiem jānāk ar ierosinājumiem, priekšlikumiem, domām, lai labāk risinātos kopīgās lietas.

Tava iniciatīva ir arī Līgas Apsītes iesaistīšana projektos Jaunpiebalgā?

– Jā, tāpēc, ka tā ir vienkārša lietu kārtība. Katrā vietā – pilsētā, ciematīnā, pagastā, novadā vajadzīgs viens cilvēks, kas pazīst, kā veidojas vide. Izveidot sakoptu vidi nevar bez sava ainavu arhitekta. Mēs varam būt laimīgi, ka mums ir brīnišķīga, talantīga, strādīga, gudra meitene – Līga Apsīte, kas ir profesionāla ainavu arhitekta. Viņas pārziņā ir darbi, kā sakārtosim mūsu novada vidi. Pieturvietas, soliņus, takas, norādes ieliklīt šajā vietā.

Vai tu, acis piemiedzot, redzi vizuāli kultūras nama iekšskatu?

– (Skaļi, sirsnīgi smieklī) Redzu. Protams, ka redzu. Ar to nodarbojos. Lai izskatītos labi, tam būs vēl nepieciešams laiks un nākamā gada budžets. Ir nepieciešams māju apdzīvot. Kā cilvēks, – uzbūvē māju, un tad viņš iet iekšā. Mūsdienā situācijā nevaram atļauties pirkt tādas mēbeles, kādas gribētos, kas iekārto vidi. Šobrīd tiek veikts lielais pārbūves darbs, un skaistās dekorācijas būs pašdarbnieki,

kas nāks ar saviem darbiem un apdzīvos kultūras namu. Tad mēs pēc gada varam spriest, cik mājīgs, kādā stilā iekārtojies interjers. Un rītdien ved (saruna notika 11. martā) uz kultūras namu lielo gaismas objektu, kurš ir īpaši speciāli gatavots šim namam un ir vienīgais Latvijā.

Vai kultūras namā saglabāsies iepriekšējā akustika?

– Speciāli pieaicināta akustikas firma, kura izstrādāja projektu speciāli šai zālei, ņemot vērā apdares materiālus, krēslus, skaņu atstarojošās virsmas. Tās domātas, lai skaņa veidotos kvalitatīvāka. Man jau šķiet, ka mūsu kultūras nams būs skaistākais Latvijā.

Vien paliek atklāts jautājums, kā nosargāt kārtību kultūras namā un tā apkārtne. Nu nevar dzert pieturā vai pirms un pēc pasākumiem. Ja gribi dzert, dari to savās mājās. Nevis te, kur skaista vide, kur ieguldīti milzīgi līdzekļi, lai to izveidotu. Nevar dzīvot tā, kā agrāk. Manuprāt, vajadzētu, un to ierosināšu arī domei – algot cilvēku, kas rūpētos par kārtības noteikumu ievērošanu.

Mūsu komitejai ir jārūpējas par kultūru, izglītību, sportu, baznīcu...

– Baznīca ir vesels kultūrprojekts. Mūsu pašreizējā māksla ir izveidojusies no baznīcas mākslas. Pirmatnējā māksla palikusi uz alu sienām. Baznīca ir garīga kultūra, kas atstāj ļoti lielu ietekmi uz sabiedrību. Šobrīd visur, arī pasaulē, kļūst mazākas draudzes. Arī ticības pasaulē

daudz kas mainās. Līdztekus draudzes dzīvei baznīcas kļūst arī par izstāžu zālēm, koncertzālēm.

Ar Tālava Jundža ierosinājumu, nodibinot baznīcas atbalsta fondu, tiek apvienoti visdažādākie cilvēki – gan skolēni, gan pensionāri, kuri iet vai neiet baznīcā, gan visi citi, kas mīl savu zemi, savu Jaunpiebalgu un vēlas to redzēt sakoptu.

Cik gadus tu brauc uz Jaunpiebalgu?

– Ja manam dēlam tagad ir 19 gadu, tad viņam bija 2 gadi, kad sāku braukt uz Piebalgu. Tātad sanāk – 17 gadus.

Zinām, ka tavas mājas ir Jelgavā. Cik stundas no sava laika tu pavadi ceļā?

– Šorīt izbraucu sešos no rīta. Tad šeit es biju 3 stundās. Bet, ja Rīgā nelabvēlīgi braukšanas apstākļi, tad sanāk visas 4 stundas. Sestdienās, kad esmu tā kārtīgi nostrādājusies, ceļu līdz Vecpiebalgai mēroju vismaz pusstundu (30/40 km stundā), jo baudu apkārtni, ceļu, atpūšos, pārdomāju. Ceļš man ir domāšanas laiks, kad kristalizējas dažādas atziņas. Kad atbrauc mājās, tad atkal esi mamma un sieva.

Vai ir vērts mērot šo ceļu uz Piebalgu?

– Noteikti jā. Esmu ļoti pateicīga Jaunpiebalgas vidusskolai, kur sāku strādāt... Saku paldies radu ģimenei Laumai un Pēterim Micāniem, kuri mani atbalsta, pateicoties arī viņiem Piebalgā ir radīta arī mākslas skola. Tas man ir devis iespēju savas zināšanas dot tālāk. Kad māci citus, tad kopā ar viņiem pats mācies. Lai iemācītu kaut ko bērnam, tā patiesība ir jāizlaiž caur sevi, un tāpēc es uzskatu, ka Jaunpiebalga ir mana trešā augstskola. Otrā man ir Hamburga (tā bija laime – 7 gadus strādāt Hamburgas Volkunst (pasaules tautu) muzejā, kur sabrauc mākslinieki no visas pasaules un veido savas izstādes. Tieši šeit man radās atziņa, ka pasaulei ir kopīgs informācijas centrs, un tas ir Dievs. Tieši uz lietiskās mākslas priekšmetiem parādās auseklītis gan indiešiem, gan indiāņiem, gan igauņiem, gan Dienvidslāvijā, – tātad cilvēki uztver daudzas lietas vienoti līdzīgos simbolos. Joprojām divreiz gadā braucu uz Hamburgu, tur aprīlī atkal būs mana izstāde.

Pirmā augstskola - Tallinas mākslas institūts.

Vai iznāk laiks arī savai mākslai?

– Iznāk gan. Mans režīms ir tāds – strādāju mākslas skolā, tad mājā neizeju no četrām sienām savā darbnīcā, gleznoju uz ādas. Tad, kad 4 dienas esmu mājās, atkal sēžos mašīnā un braucu šurp.

Vai redzēsim arī Jaunpiebalgā tavas izstādes?

– Jā, labprāt.

Vai iznāk baudīt ziemu tikai caur automašīnas logu vai arī sniegu izbūdi citādi?

– Trīs gadus kopā ar vīru un dēlu esam slēpojuši Austrijā. Šis gads ir apliecinājums tam, cik ziemā Latvija ir bezgala skaista. Mums ir jūra. Tomēr kalnu sajūtu iegūt cītur ir brīnišķīgi. Varbūt šo kalnu dēļ man patīk Piebalgā. Kad rāda laika ziņas televīzijā, skatos, ka Piebalgai visbrūnākais plekītis uz kartes.

Skatos uz Piebalgā iebrauktajām trasēm. Pricējās, ka Raimonds Dombrovskis par to rūpējas, un tas ir lieliski. Nākamgad noteikti vilkšu laukā savas distanču slēpes un izmēģināšu trases Piebalgā.

Tu varbūt noslēgumā gribi rezumēt sava darba pamatbūtību?

– Strādājot kultūras komitejā, es pēc būtības cenšos saprast, ko nozīmē kultūra un kā tas izpaužas tieši šodien Jaunpiebalgā. Es vēlos, lai kultūras lauks ir tā vieta, kur veldzējam sirdi, gūstam spēku, satiekam un mācāmies saprast otru, dēstām savas domas, veltītas pasaulei un cilvēkam. Kopsim to!

Ar **Sandru Strēli** sarunājās **Zane Althabere** un **Vēsma Johansone**

P.S. Ar nepacietību un interesi gaidu Sandras saplānotās Kultūras, izglītības un sporta komitejas sēdes, jo katru reizi tās notiek ar kādu moto, gudru atziņu un optimistisku skatu nākotnē kultūras jomā (ne tikai mūsu novadā). Mums atliek tikai strādāt un *turēt viņai līdzī*.

Z.A.

Jaunpiebalga – mūsu kopējās mājas. Cik sakopta un saistoša ir vide, kurā dzīvojam, atkarīgs vien no pašiem.

Aicinu sanākt kopā radoši domājošus dažādu profesiju pārstāvjus, uzņēmējus, Jaunpiebalgai piederošos, labvēļus, kuri gatavi kopā dalīties atbildībā par mums piederošo kultūras vērtību sakopšanu un saglabāšanu!

Nemot vērā mūsu kopējās vēlmes un iesāktos darbus:

– Jaunpiebalgas Sv. Toma baznīcas atbalsta fonda rīkotās baznīcas nama, tā apkārtnes un Kārļa Zāles pieminekļa sakopšanas un labiekārtošanas talkas;

– plānoto Valsts prezidenta vizīti 03.07.2010. Jaunpiebalgā sakarā ar K. Zāles veidotā pieminekļa Latvijas Brīvības cīņā kritušajiem 80. gadadienu;

– Pasaules piebaldzēnu un Jaunpiebalgas labvēļu salidojumu Jaunpiebalgā 2011. gada vasarā.

Jaunpiebalgas novada dome aicina uz kopsapulci

– Jaunpiebalgas Svētā Toma baznīcas fonda valdi;

– Jaunpiebalgas Svētā Toma baznīcas draudzi;

– Jaunpiebalgas Sv. Toma baznīcas fonda aktīvu Jaunpiebalgā;

– Jaunpiebalgas novada domes deputātus;

– Jaunpiebalgas novada uzņēmējus;

– Visus tos, kuri vēlas uzņemt aktīvu līdzdalību augšminēto pasākumu atbalstā un organizēšanā.

2010. gada 26. martā plkst. 16:00 Jaunpiebalgas novada domes zālē.

Jaunpiebalgas novada domes vārdā – priekšsēdētājs **Laimis Šāvējs**

Vēlējos redzēt, kā ir pie kaimiņiem – Zosēnu pagastā. Sastapu visas darbinieces mundrā, optimistiskā noskaņojumā, bet kultūras namā tajā brīdī notika pirmais mēģinājums Vulfa lugai “Līnis murdā”. Nobildēju aktierus kopā ar režisori Daci Narvili.

11. martā uz Kultūras, izglītības un sporta komitejas sēdi tika uzaicinātas konkursam izveidotās komisijas ieteiktās jaunās kultūras nama darbinieces – Lāsma Skutāne un Ilze Stolere. Tika spriests par Jaunpiebalgas kultūras nama atklāšanas pasākumu un citām aktualitātēm. Arī turpmāk ar jaunākajām ziņām (pasākuma plānu) iepazīstināsim katru mēnesi.

Jaunpiebalgas novada domes priekšsēdētājs Laimis Šāvējs, sveicot jaunās darbinieces, teica: “Pēc ilgām un rūpīgām sarunām ar pretendentiem un diskusijām konkursa vērtēšanas darba grupa nonāca pie gala rezultāta konkursā uz kultūras nama direktora un mākslinieciskās daļas vadītāja amatiem. No sešām pretendentiem neviena neieguva vienbalsīgu komisijas atbalstu, tāpēc konkursa komisija, ņemot vērā izveidojušos situāciju un nepieciešamību uzsākt darbu, vienojās no konkursa pretendentiem izvēlējas atbilstošāko komandas variantu – Lāsmu Skutāni un Ilzi Stoleri. Jāņem vērā arī, ka Lāsma nevarēs apvienot pašreizējo darba slodzi ar daudziem deju kolektīviem, tāpēc mums ir vajadzīgs arī jauns un spējīgs deju kolektīvu vadītājs. Kandidatūra ir, – sarunas turpināsim. Jaunā kultūras nama vadība uzsāks darbu ar 1. aprīli. Ņemot vērā jaunpiebaldzēnu prasības un sasniegto līmeni, saprotu, ka jaunajai komandai nebūs viegli, tāpēc novēlu – pacelt masu kultūru līdz profesionālam līmenim un nenolaist pašdarbību līdz masu līmenim! Tas ir jūsu spēkos!”

Redakcija

Jaunpiebalgas novada apskates objektu bukleta izveide

Pēc Kultūras, izglītības un sporta komitejas ierosinājuma uzsākts darbs pie Jaunpiebalgas novada apskates objektu bukleta izveides. Bukleta mērķis ir informēt Latvijas iedzīvotājus, ceļotājus par iespējām apceļot Jaunpiebalgas novadu, sniedzot informāciju par nakšņošanas, ēdināšanas, aktīvās atpūtas, teltsvietu u.c. iespējām Jaunpiebalgas novadā.

Aicinām Jaunpiebalgas novada ļaudis, kuri vēlas sniegt informāciju par savu piedāvājumu, kontaktēties ar bukleta veidotājiem pa tālruni **29466717** vai e-pastu putns947@inbox.lv.

Kas ir tas raksturīgais, īpašais Jaunpiebalgas novadā? Daba, tūra vide, sakopta lauku sēta, atpūta tālu prom no pilsētas trokšņiem. Tas ir tas, ko mēs varam piedāvāt ceļotājiem.

Sandra Strēle

Cilvēku likteņus pieminot

16. marts – leģionāru piemiņas diena

Latviešu leģions sastāvēja no 15. un 19. divīzijas. 1944. gada martā fronte pietuvojās Latvijas Austrumu robežai, un no 16. līdz 19. martam norisinājās smagas kaujas Veļikajas upes krastā par augstieni “93,4”. Tā bija pirmā un vienīgā kauja visā 2. Pasaules kara laikā, kad abas Latviešu leģiona divīzijas cīnījās plecu pie pleca. Kauja tika uzvarēta. Tāpēc pēc kara trimdā nokļuvušo latviešu leģionāru dibinātā organizācija “Daugavas Vanagi” 16. martu sāka atzīmēt kā latviešu leģionāru atceres dienu.

Kopš Otrā pasaules kara pagājis daudz gadu. Tomēr notikumi un pārdzīvotais skar joprojām cilvēkus dažādi, jo kara virpulis ierāva vīrus, zēnus visdažādākajās frontēs un armijās. Būtu gan pienācis laiks, lai visu armiju karavīriem un viņu tuviniekiem ļautu pieminēt kritušos, bet pamatīgas diskusijas un *stīvēšanās* joprojām notiek.

Joprojām vēsturnieki pēta, izvērtē objektīvi visus iemeslus, vēsturisko apstākļu sakrītību un jautājumu – cik lielas bija valdības vēlmes un iespējas rīkoties Latvijas tautas interesēs. Karavīriem mobilizācija konkrētajos apstākļos likās pieņemama. “Vācijas bruņotajos spēkos cīnījās vairāk nekā 100 000 1906.-1928. gadā dzimušo latviešu,” raksta vēsturnieks Uldis Neiburgs.

Sākumā daļa karavīru bija brīvprātīgie, bet vēlāk mobilizētie. Par latviešu karavīru varonību kauju laukos abās frontēs liecina daudzie apbalvojumi. Mazāk ziņu par gūstā kritušajiem, bojā gājušajiem karavīriem, dezertējušiem. Arī te domāju – abas frontes.

Ir vēstures liecinieki, – konkrēti cilvēki, cīņu dalībnieki, ir atmiņas, filmas, grāmatas, kas ne vairs formāli skaidro latviešu leģiona nozīmi karā, bet dod objektīvas atbildes par to, kas latviešu leģionārus vadīja cīņās. Un cik *brīvprātīgi* notika leģiona formēšana? Vai, karojot zem svešiem karogiem, arī šodien kareivjiem nav otršķirīga loma? Vai spēsim mūsu tautas dēlu traģēdiju un varonību kādreiz nešķirot pēc formas tērpiem un karogiem, zem kuriem cīnījās ar vienu domu – lai būtu brīva Latvija.

Arī Jaunpiebalgā 16. martu cilvēki vēlas atcerēties. Vairāk savās ģimenēs vai mazos pulciņos aprunājoties, vēlreiz un vēlreiz atceroties skarbos brīžus.

Man jautāja, un šoreiz steidzīgi jautājumu uzdevu novada domes priekšsēdētājam Laimim Šāvējam par to, ka mums Jaunpiebalgā nav piemiņas vietas leģionāriem.

– Piekritu, ka atsevišķa piemiņas vietas leģionāriem Jaunpiebalgā nav, bet 25. martā latviešu tautai ir Komunistiskā genocīda upuru piemiņas diena. Jaunpiebalgā 25. martā pieminam cilvēkus, kuri cieta represijās, bet neaizmirsīsim, ka politiski represētie bija arī visi leģionāri. Ir piemiņas brīdis, un ziedus noliekam gan piemiņas vietā Piebalgas stacijā, gan pie nacionālo partizānu piemiņas vietas Abrupē.

Kultūras, izglītības un sporta komiteja šogad varētu atkārtoti apspriest ideju par piemiņas vietas iekopšanu leģionāriem, jo ir jauni priekšlikumi, kā to risināt. Pirms vairākiem gadiem ierosinājums bija no Hermaņa Pakuļa, bet izvēlēto vietu neapstiprināja Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcija. Tik tuvu būt diviem pieminekļiem – tas nebija pieņemami ne jau cīnītāju politisko uzskatu un laika (Brīvības cīņas – 1918-1920) pēc, bet gan vietas dēļ. Iespējams, ka kopā ar Līgu Apsīti, kura strādā pie baznīcas laukuma labiekārtošanas, varēsim īstenot citu variantu, kā un kur izveidot piemiņas vietu leģionāriem.

Latviešu leģiona pieminēšana Latvijā pasaules presē izsauc atšķirīgu reakciju, to lasījām presē un vērojām TV. Laiks, šķiet, visu saliek savās vietās, un tie, kas neizprot (es gan esmu pārliecināts, ka nevis neizprot, bet politisku vai citu iemeslu dēļ nevēlas to darīt) mūsu tautas vēstures sarežģītos likločus, to arī nesapratīs. Bet tas jau nenozīmē, ka mums, pārējiem, kuriem katram dzimtas kokā noteikti ir bijis kāds vācu armijas leģionā, nebūtu 16. marts – diena, kad atceramies, pieminam un pārdomājam.

V.J.

25. marts – Komunistiskā genocīda upuru piemiņas diena

REPRESĒTO PIEMINĀI

Laiks vēja spārnēm projām skrējis,
Tam gadsimts divdesmitais līdz,
Kas atmiņā kā murgains baigais
gads
Ar lopu vāģiem promiešanai
Un varmāk' nestām ciešanām.
Plīv karogs atkal sārtbaltisarkanais
Ar tautas asinīm, kas tajā
No vīriem – sievietēm galvām sir-
mām,
Kad vergot dzina šahtās taigā,
Ar asarām un sviedriem nācās liet
Un komunistu jūgam cauri iet.
Tur tālā Kazahstepē – Džehazganā,
Kur garā stiprie, nesalauztie
Kā spartieši reiz cēlās lēģerī.
Bij' Inta, Vorkuta un citas vietas,
Kur uvie, mīļie smiltainē,
Kam nav pat kapa vietas.
Vien tundrā balē mocekļkauli,
Kam pāri baltā „purga” trauc
Un dzīvos atmiņās turp sauc.

J. Šteinerts

Saņēmu Ivara Knāķa “Sibīrijas at- miņas”.

Turpinājumu iepriekš atsūtītajam at-
miņu stāstam –

„No bērnības līdz izsūtīšanai uz Sibī-
riju 1949. g. martā”.

Esmu bezgala pateicīga, ka no Tom-
skas apgabala Čeboksariem atceļojis
skaudrs stāsts par dzīvi.

Ivara Knāķa piezīme: “Es jau vairāk
kā 60 gadu dzīvoju Krievijā.

Latviešu valodā runāt neizdodas.
Vieglāk būtu rakstīt krieviski.

Bet gribu stāstīt pa latviski, kaut gan
reizēm trūkst latvisko vārdu.”

V.J.

Lauku attīstības plāna piedāvātās iespējas martā

Pasākuma nosaukums	Pieteikšanās laiki
Meža ekonomiskās vērtības uzlabošana (mērķis – palielināt meža ekonomisko vērtību, nodrošinot ilgtspējīgu meža apsaimniekošanu). MK not. nr.783	No 04.01.2010.
Lauksaimniecības produktu pievienotās vērtības radīšana (mērķis – veicināt lauksaimniecības produktu ar augstu pievienoto vērtību ražošanu, palielināt bioloģiskās lauksaimniecības, integrētās lauksaimniecības un Latvijas agroklimatiskajiem apstākļiem un tradicionālām ražošanas metodēm raksturīgu pārstrādes produktu klāstu). MK not. nr. 255	10.03.2010.– 14.04.2010.
Tūrisma aktivitāšu veicināšana (mērķis – veicināt nelauksaimnieciskas aktivitātes lauku teritorijā, attīstot un pilnveidojot lauku tūrismu un ar to saistītos pakalpojumus). MK not.754	10.03.2010.– 14.04.2010.-

Ar sīkāku informāciju par atbalstāmo pasākumu aktivitātēm var iepazīties LAD mājas lapā www.lad.gov.lv/ vai pie novada lauku attīstības speciālista.

Lūgums! Tuvojas laiks, kad būs jāpilda un jāiesniedz Lauku atbalsta dienestā platībmaksājumu pieteikumi 2010. gadam. Šajā sakarā lūdzu pieteikties personīgi vai piezvanot pa tālruni tos

atbalsta pretendētus, kuri nav vēl pieteikušies, bet vēlēties, lai pieteikuma veidlapas un bloku kartes no Valmieras reģionālās lauksaimniecības pārvaldes atved lauku attīstības speciālistis.

Novada lauku attīstības speciāliste

Maija Kļķere

(t. 64107899, m.t. 29131170)

Zosēnu dāmas rullē

Zosēnu pagasta dāmu deju grupa **20. februārī** rīkoja draudzības vakaru ar deju grupām no citiem pagastiem. Ne aukstais laiks, ne sniegunis ne traucēja dāmām no Amatas, Taurenas, Inešiem un Kaives ierasties Zosēnos uz iepazīšanās koncertu. Katrs kolektīvs dejoja 3-5 dejas. Gan dāmu tērpi, gan mūzika un dāmu dejotprieks radīja jautru noskaņu. Šajā pasākumā Zosēnu dāmu deju grupai, kura darbojas nepilnu gadu, tika apstiprināts nosaukums “Vēlais pīlādzis”. Varam tikai vēlēties, lai papildās kultūras nama vadītājas Ingas Kļaviņas teiktais: “Lai meitenēm izturība, ja uzkodīs pīlādzogu, būs arī veselība. Pīlādzis ir miera, laimes un harmonijas glabātājs un vislabākais sargātājokoks. Lai veicas! Esiet tā kā sārtās odziņas – jautras un dzīvespriecīgas!”

Šajā pasākumā Zosēnu “Vēlais pīlādzis” saņēma ielūgumu no Amatas deju grupas “Jestrās omes” uz līdzīgu pasākumu Amatas novada Ģikšos. Aizrau-

tīga bija gatavošanās šim koncertam – deju pieslīpēšana, tērpu izvērtēšana. Un tā 6.martā Zosēnu dāmas kopā ar vēl 6 dāmu grupām uzstājās Ģikšu kultūras namā. Piedalījās kolektīvi no Ādažiem, Trapenes, Kalsnavas, Cēsīm, Līgatnes. Deju grupas pārsteidza ar skaistiem tērpiem, temperamentu un dejas raksturu. Lai gan Ģikšu skatuve zosenietēm bija neierasti liela, tomēr trīs dejas tika sekmīgi nodejotas. Kopā izveidojās brīnišķīgs dāmu deju kopu koncerts.

Mājup braucām ar pozitīvām emocijām un domām par nākamo sadancošanās pasākumu 20. martā Vecpiebalgā.

P.S. 6. martā dāmu deju grupa “Vēlais pīlādzis” Drustu kultūras nama atklāšanas svētkos iedancoja jauno klubu grīdu un sveica klātesošos ar deju “Dejo, dejo, pagriezies” un novēlēja veiksmīgu darbību jaunajās telpās.

Zinaida Šoldre,
deju grupas dalībniece

Krista Krūmiņa atgriezies no Pasaules čempionāta junioriem un jauniešiem biatlonā

Krista savā brīvajā laikā aktīvi sporto. Viņa saka: “Man paveicies ne tikai ar gudriem padomdevējiem, treneriem ikdienā, bet ar labiem cilvēkiem visapkārt. Paldies Jaunpiebalgas novada domei! Paldies manai ģimenei un visiem, visiem, kas man palīdz gan morāli, gan materiāli, lai varu piedalīties sacensībās biatlonā gan Latvijā, gan arī ārpus tās!”

Pēdējais Pasaules čempionāts junioriem un jauniešiem biatlonā notika no 24. janvāra līdz 4. februārim. Kā šīs dienas bija aizpildītas?

– Tīrās sacensības notika 28. janvārī – klasiskais biatlons. Tas nozīmē, ja nesašauj, tad klāt minūte pie rezultāta. Par sliktu, protams. Un tā ir vienīgā distance bez soda apla. 30. janvārī – sprints. Divas šautuves – viena guļus, viena stāvus. 50 m attālums tāpat kā lielajiem. Sprintā vajadzētu izlikt visu sevi, jo 60 labākie tiek *iedzīšanā* (ja sprintā 29., tad aiz līderes sāk 29. startēt.)

Ar ko brauci uz Zviedriju? Cik ilgi pavadīji ceļā, lai tiktu līdz Zviedrijai – uz Torsbi – pilsētu, kur norisinājās čempionāts?

– Braucām ar diviem busiņiem līdz Rīgai, tad uz Stokholmu ar prāmi un pa Zviedriju atkal ar busiņiem. Viss kopā sanāca gandrīz divas dienas ceļā. Neparedzēti saplīsa busiņš tepat Siguldā, tas aizkavēja visu par 3 stundām. Mantas, pārtika. Par to apkalpojošais personāls dabūja lauzīt galvu.

Kā veicās? Vai tu un tavi treneri Aija Praulīte un Andris Praulītis bijāt likuši augstākus mērķus?

– Mērķus neizvirzīja. Nostartēt pēc iespējas labāk. Klasiskajā paliku 77., jo sanāca problēmas šaušanā. Sprintā – 29. No 81 dalībnieka. Iebraucu finišā, reiba galva. Bet tas ir labs rezultāts. Otrais labākais izlasē.

Kāda bija tava dienas kārtība? Kā ēdināja?

– Cēlāmiēs (pēc mūsu laika 10.00, pēc Zviedrijas 9.00), rīta rosme, brokastis. Varēja izvēlēties putras, sviest-

maizes... Tad gaidījām oficiālo treniņu vai sacensības. Pēc sacensībām pusdienas, atkarībā no treniņu laika vai sacensībām. Vakariņas visiem bija vienā laikā. Septiņos – pēc viņu laika. Un gulēt ap 11.00 vai 12.00. Ja bija sacensības, tad treneri dzina visus ātrāk gulēt.

Interesanti tas, ka pavāri bija līdzīgi no Latvijas. Tāda Solvita no Alūksnes. Arī pārējā sadzīve bija interesanta. Iesaukas dažādas – gan busiņam, gan pašiem.

Vai redzēji arī Zviedriju vai tikai sportoju?

– Tikai vietējo pilsētiņu ceļā. Vienkārši nebija, kad. Pa logu vērojām. Ja Latvijā bija mīnus 30, tad mums – nepārsniedza mīnuss 10 grādus. Treneres dēls bija nokārtojies sadzīves lietas, tās ir dārgas Zviedrijā. Mums viss likās ļoti mājīgi.

Kādi tālākie nodomi?

– Nākamajā nedēļā novadā stafete un drīz vien Latvijas čempionāta 2. kārtā Madonā. Marta sākumā Otepē – Igaunijā Eiropas čempionāts junioriem. Treneri Praulīši, kuriem es ļoti uzticos, domā, ka jāpamēģinā. Es gan vēl esmu vecuma grupā – jauniešiem, distances tur pielāgotas junioriem.

Vai pilnīgi pakļaujies treneru teiktajam vai iznāk arī kāds “brīvsolis” (sportošanā es domāju)?

– Brīvsolis? Sanāk. Mācību dēļ. Pati gribētu iet slēpot, bet jātiek galā ar iekavētajām dienām.

Kāds tavs sportošanas režīms Latvijā?

– Vakaros pati sportoju. Pie Raimonda Dombrovska Vanagkalnā. Ja šaušanā treniņš, tad atkal kavēju dienu un braucu uz Priekuļiem. Ziemā citādi netrenējos, kādreiz pavigroju. Laikā, kad nav sniega, tad skrienu, braucu ar riteni, rolleriem.

Kā tava klase, tomēr daudzi jauni klasesbiedri šogad, uzņem to, ka tu atkal esi pie viņiem Jaunpiebalgas vidusskolā atgriezies? Saprotu, ka viegli nav apvienot sportošanu

ar mācībām?

– Jūtos skolā ļoti labi. Kontakti visu laiku bija ar klasi, neskatoties uz to, ka biju prom. Cēsīs mācoties bija grūti visu apvienot. Te jau arī daudz vēl jāizdara. Bez rūpīgas plānošanas nekas nesanāk.

Esmu pateicīga skolotājiem par sapratni, ka varu savienot mācības ar sportu. Attiecības ir sirsnīgas.

(Pēc dažām dienām turpinām sarunu.)

Laiks skrien ātri, un Tu jau paguvi būt jaunās sacensībās, kas notika Igaunijā. Ja Krista nav skolā, skaidrs, ka atkal sacenšas...

– Jā. Notika atklātais Eiropas junioru čempionāts Otepē.

Piedalījās sportisti no ASV un Turcijas, Ukrainas...ne tikai no ES, jo sacensības ar piebildi – “Open” (atvērts).

Sacensības 12,5 km distancē – klasiskais biatlons – aizšāvu garām, tūlīt minūte klāt... dabūju 9 sodus, vieta ap 40. Smagi, jo konkurence liela, un citas sportistes arī vecākas, jo junioru gadu diapozons (18 – 21, es esmu sākumā, bet tās, kurām 21, skaidrs, ka šīs sportistes spēcīgākas). Arī distances garākas. Tāpat esmu priecīga, veidojas pieredze. Esmu pateicīga Raimondam Dombrovskim, viņš noorganizēja, ka mani aizveda, lai es redzētu, kā citi sporto. Paldies arī viņam par visiem finansiāliem izdevumiem!

Startēju arī sprintā, bet otrā dienā bija *iedzīšana*, nejutos labi un nestartēju. Skatījos un vēroju citus! Katrā ziņā daudz jātrenējas, lai sasniegtu augstāku līmeni un gūtu labākus rezultātus!

Ar 10. klases skolnieci Kristu Krūmiņu sarunājās **V. Johansone**

“Ja tu lej asaras par to, ka nav saules, tad neredzēsi arī zvaigžņu.” (R.Tagore.)

*Kādu brīdi pie malas nolikts adīklis.
Esmu izjaukusi dienas ierasto ritmu.*

*Esmu gaidīta un saruna iesākas tūlīt ar
stāstu par izlasīto grāmatu par Skalbēm.
Par Lizeti. Un sākās stāsts par dzīvi.*

– Tā grāmata man ir tik tuva. Kā visa mana jaunība priekš acīm. Tūlīt prātā nāk Jonasīna (*domāts rakstnieks Jonass Miesnieks - V.J.*) sieva Eleonora, mēs saucām par Noru. Vinkmaņi – viņa sieva un visi radi nāk no Zosēnu puses. Dzirnava mantoja Ilona, bet Noras tantei norakstīja streigabalu Raušos. Tur viņi uzcēla sev mājiņu un iedzīvojās. Ja mākslinieks bija straujš, tad Jonass bija kluss un tik mierīgs. Laikam tāpēc, ka dzejnieks. Viņš rakstījis skaisti:

*“Ai, tīreļi mani, ai, dzērves, jūs manas,
Vai krastos vēl riekstus tur zeltītus dala?
Vai purvmalē viņā vēl meitenes daino?
Kur, saulītei rietot, sarkst mākoņa
mala?”*

Un kādā citā dzejolī raksta tā:
*“Ne debess valstībā, bet zaļās zemes
ārēs,*

*Kur saule gaiši mirdz un koki vējā šalc,
Kur atmirdz zeltā medus bišu kāres,
Stāv manas dzīves mazais dzīru galds.”*

Un “Balsis”, – to skaisto dzejoli jau zina daudzi.

Patī esmu dzimusi 1924. gada 15. septembrī *Vecviņķos*. 1941. gadā beidzu draudzes skolu. Vasarā skatāmies, ka skola deg. To jau tagad raksta atklātāk, ka skolotājus Zālīšus nošāva tai reizē. Nav devuši zirga. Tad iestājos Rankas mājturības skolā, bet nepabeidzu, jo uznāca bēgļu laiks. Atgriezies mājā mūs nelaida. Dzīvoja trīs ģimenes - Graši, Lauvas, Gerasimovs. Divus gadus netikām savā mājā. Tikai 1947. gadā tētis (Pēteris) atkal ar savu saimi atgriezās. Tad bijām visi kopā – māte (Elvīra), kuru saucām par memmīti, māsa Ruta, es, brālis Kārlis (viņš jau gan sākumā te nedzīvoja, jo tajā laikā bija prom kavalērijā) un otrs brālis Pēteris. Aizgāju uz Vecpiebalgu, tad sāku strādāt pastā. Sāku vadīt to. Vecais pasta priekšnieks man daudz palīdzēja.

Visskaistākais laiks no bērnības un jaunības gadiem mūsmājā bija tas, ko atceros, kā tēvs gāja lauku darbos. Viņš nosēja tūrumu, tad noņēma cepuri un teica: “Nu viss Dieva ziņā!” Kad prasīju, kāpēc viņš tā saka, tētis skaidroja, ka var uznākt sausums, krusa vai atkal lieli slap-

jumi. Var viss darbs aiziet nebūtībā.

Vēl no savas bērnības ar lielu prieku atceros mazpulkus. Arnolds Lūsis bija mazpulk mācītājs. Himna vēl šodien prātā: „Lai ar sauli laukā ejam tūrumus un dārzus sēt!

– *Jautāju – no kurienes tas pantu skaitīšanas prieks?*

Marīte tūlīt turpina: “Jau biju izdomā-

*jusi, ka Tu nāksi iekšā, tā skaitīšu:
– Kad niknas vētras dzīvei postu draud,
Kad skumjās dvēseles baiļojas un raud.
Un laimes gaišie brīži zūd un irst,
Tad cerības kā rudens lapas birst.*

*Tad cilvēks iedomā, cik īsais sprīdis,
Ir laika mūžībā tavs dzīves brīdis.*

Neatceros autoru.” (*Bet drīz vien to atminas, ka dzejnieks Veidenbaums, kurš sēdējis Bērzkrogā uz trepītēm un skaitījis pazīstamo “desmit kapeikas man ķešā..”*.) “Ne jau tikai skumjas un pesimistiskas dziesmas viņam bija, arī pa kādai priecīgai uzrakstījis: “Kaut arī diena miglā tīta aust,

Tak’ tomēr diena ir un nav ko gaust!” Nu vai nav skaisti? Man jau visu dzīvi vislabāk patīk, kā rakstījuši Skalbe, Čaks, Kalnārite (Kalnāre), gan Blaumanis. Lasīju, ka Blaumaņa “Tālavas taurētāju” noskaitījusi kāda 94 gadus veca kundzīte. Es gan nez vai varētu.” *Bet, iesākusi runāt, tiek ar šo dzejoli līdz galam arī mana sarunu biedrene, par ko es brīnos. Brīnos – par labo atmiņu, par raito valodu. Un pēdējās rindas runājot:*

“Mans zelts ir mana tauta,
Mans gods ir viņas gods,” *piebilst, ka*
“šie vārdi jau ir Blaumanīša pieminēti iekalti”.

“Skalbe rakstījis skaisti –
“Manas bērnības sārtie rīti
Aiz kalniņa dziest
Miglā tīti.

Vēl tā dziesma skan klusi,
Ko rītos māmiņa
Tika dziedājusi, –
Tik pilna spirtgas cerības
Un siltas bērna ticības!..”vai atkal –

“Mana dzimtenes sēta, mans mīļais nams,

Ardievu, uz mūžu atstājams!
Ar jauneklā sparū šē ienācu
Un mežus par tūrumu parvērtu..”

Vai citā dzejolī viņš saka –
“Pa mazu lauku ceļu gāju,
Kur vasara visapkārt zied,
Un draugus tālē iedomāju,
Kas tumšu sāpju ceļu iet.
Daudz mocekļu bij’ izredzētu
Tev, mana mazā tēvija,
Kas līdz ar mātes vārdu svētu
Čukst sāpju stundā: „Latvija!”..
Zied balti visas ceļa malas,
Ik solī ceļos nomestos...
Šē gribētos man klusi lūgties,
Lai Dieva roka sargā tos!”

Tie dzejoļi palikuši prātā no draudzes skolas laikiem. Mācīja skolotāji Augusts Rudītis, Jānis Ozoliņš, Antons Šube. Arī Jonasa Miesnieka “Balsis”. Tas – neaizmirstams dzejolis.

– *Kā tad sākās darbs Piebalgas skolā?*

– Pēc Rāmuļiem, kur nostrādāju pieņotavā 25 gadus, diezgan ilgi – 7 gadi – sanāca Piebalgas skolā. Bija saslimusi darbiniece, un Guntīna (*domāta – Gunta Leimane*) mani uzaicināja. Tad arī Māra (*domāta – Māra Miesniece*) sāka iet skolā. Māra man uzdāvināja tik jauku grāmatīnu ar sirsniņu ierakstu. Tas viss man glabājas gan atmiņā, gan, re ku, grāmatīna – līdz šodienai. 1985. gadā – Māras zīmējums, bet, saprotams, ka Lailas (Māras mammas) rakstītais. Imants Ziedonis “Viens ceļš, kā pie mērķa tikt, Darīt un darāmo neatlikt!” Nu tā arī Mārai veicies labi. Padarījusi iesākto. Pamatskolu, vidusskolu, tad – augstskolā un maģistrus 2003. gadā beidza. Gudra tik mīļa, cilvēciska. Kā mazi, abi ar Andžīnu nāca izstāstīt, ko visi dara, kā tagad iet.. un atkal jau viss ap grāmatām vien. Televizoru maz skatos, bet grāmatas lasu.

Andžīnam bija 6 gadi. Mūsu memmīte bija uz gultas. Viņai tie bija jaukākie mirkli, kad nāca tas mazais un stāstīja visu, kas notiek, ko dara lielie. Viņš iztēloja visus pēc kārtas. Varējām izsmieties no sirds. Bērni sāka iet skolā, tad jau vairs tik daudz laika nebija. Un nu jau iemīlējies lopīnus. Un Bībeli lasa.. Tas viss no Lailas tēva.

– *Zinu, ka Vecviņķos dārzā aug Jonasa stādīts ozols...*

– Ozolu stādījis Jonass, kad gāja prom

no Viņķiem – 1944. gadā, tad viņš emigrēja, bet mans brālis Kārlītis – te uz ceļa pusi iestādīja, kad gāja armijā – 1938. gadā. Pie mācītāja iesvētījās abi – Kārlis 1932. gadā, bet Pēteris – 1942. gadā.

– *Mans priekšstats par Vecviņķu ļaudīm, ka jūs esat stipra un saticīga dzimta...*

– Jā, bērniībā bijām visi kopā, skaistus darbus darījām, gan arī svētkus svinējām. Mākslinieks brauca pa vasarām. Tad nu viņš, no rīta cēlies, gāja uz Smēdes leju, skicēja un tad, mājā atnācis, gribēja piena putru. Tad mana memmīte vārīja. Un no mākslinieka atceros, ka viņš teica: “Darbu, ko dari, dari lēnām, un pamatīgi.” Man stāvēja tāds beņķītis, mākslinieka taisīts.

Žēl jau tās vecās ēkas, daudzas jau vairs nav. Tikai apaudzis ar krūmiem. Vidusmežā un pļavās, kā mēs saucām, tur jau sen’ gadus atpakaļ Skaru Martīna katru krūmiņu applāva. Tāda centība nebij’ redzēta. Tētis ar memmīnu ņēma arī palīgus mājas darbos. Ontužāne Marija. Viņa visu darīja kā priekš sevis. Viņa saucās Začesta. Vēlāk apprecējās ar Ontužānu. Aivarīna mamma. Klētinā, kuras vairs nav, viņa gulēja. Nu jau vairs nav arī Marija. Viņa palīdzēja 14 govīs slaukt. Bija arī 4 zirgi. Bet tētis jau zirgus pats uzpasēja. Vakarā, ja zirgs bija nostrādājis, nedrīkstēja uzreiz dot dzert. Lai cik smagi bija nostrādājis, cēlās pēc laika un gāja zirgus padzirdīt un apčubināt. Un rītos agri tēvs cēlās, jo bija jāiet uz tīrumu. Tagad jau ar traktoriem. Viss iet ātrāk. Un tad nāk prātā Viļa Veldres, mazpulku dzejnieka, dzejolis:

“Pa zemēm ejot gaišs ļaužu cilts..”

Un atmiņu stāsts turpinās...

– Pēc strādāšanas pastā apprecējos un aizgāju uz Rāmuļiem strādāt. Tur sanāca kopā nodzīvot 25 gadi. Līdz pat 1977. gadam. Vīrs nomira, sākās pensijas laiks, un atnācu atpakaļ uz dzimtas mājām. 23 gadi atkal jau Piebalgā. Tas jau nu atkal bija jauks laiks Piebalgas skolā. Biju sabiedrībā, patika bērni, viss grūtums aizmirsās. Bija jau kādreiz palaidnīši ar’. Vienreiz vienu bērniņu (nu jau sen liels izaudzis) piekodu, lai neapgāž manu pudelīti (tur man bija zāles – briljantu zaļais), skatos, nu netišām, bet taisni žviuks un riņķī. (*Smejas*). Kādreiz kurinot dzirdēju, kā skolotāji – Pikurīte un Vasilīte izskaidro vielu. Vienreiz eju cauri telpai, bērni mani uzrunā vāciski, teikdami, ka viņa jau nesaprot. Tā gluži nebija. Vairākas ziemas biju mācījusies vāciski. Es viņiem nodziedāju vienu dziesmiņu vāciski. Tā, ka te iznāca interesanta sarunāšanās. Apsīšu Mirdzīte prātā ar sirsniņu,

ar saviem pinumiem. Reiz *grozīc* tika man jau ar’ dāvanīnā, es joprojām turu dzijas kamolišus.

Pikurīt’s jau savā laikā bija mākslinieku uzaiicinājis uz Mārtiņskolu. Viņš tur kādus pāris gadus strādāja. Tajā reizē bija uzdāvinājis Ausekļa bildi un atkal vienu dabasskatu dakterīšiem ambulancē bija dāvinājis.

– *Viss mainās, ko tad par šodienas Vecviņķiem teiksi?*

– Zinaidīnai ar Piču tagad ir 6 slaucamas govīs. Ir jau kāds palīgs ar’. Mūsējie tā iedzimuši ar to mīlestību uz lopiņiem. Te gan mākslinieki, gan zemes strādnieki bijuši visos laikos.

Jonas staigāja sevī noslēgts, tāpēc varēja tā rakstīt. Jonasam lieli draugi bija Skubīnos. Tos viņš apraksta. Arī par māsām Bišērēm – Emīlija un Elizabete. Emmas tante Emīlija ievadīja mani ticības lietās.

Citiem atkal no sendienām līdz šodienai tie zemes un kūts darbi jādara.

Atmodas laiks kā sākās, atkal visi atgriezās pie zemes darbiem. Bet nu jau ar traktoriem strādā.

Kad muterīte (*domāta Gaida Miesniece*) nomira, Kārļa sieva, tad ar Zinaidīnu vēl cepām maizīti. Rupjo un pa retam saldskābo. Es jau neko lielu, tikai cik ar padomu. Likām kļavu lapas apakšā. Zinaidai jau bija grūti, nav jau tā mīcīšana viegla. Tā jau smalka lieta.

Ne mizu Zinaida zemē nenosviež, kā mūsu mammīte.

Vēl turpinās atmiņu stāsts par M. Priedulājas lugas “Dzimtenes dziesma” spēlmaņiem, atceramies Pēteri Vimbu, Jāni Jēpu - Baldzēnu, par Knāķu māju, kurā dzīvoja dzimta, kas izputināta tika ar izsūtīšanām, par Bertu Misiņu, kas mācēja deklamēt, par Mārtiņskolas skolotāju Bertu Cīruli, kas apprecējās ar Misiņu. Un vēl varētu runāt un runāt. Interesanti klausīties Marītes valodā. Tā rit raiti. Par labības kulšanu, talkām. Par šodien, par seniem laikiem, kas mijas ar stāstu par Māru, kas ļoti agri kājām mācēja iet, Andžu (junioru, kas, mazs būdams, dienas darbus izstāstīja savai vecmammai), par Lailu un viņas ģimeni, par skolotāju Pizāni, kurai tika izcepta saldskābmaize. Tas gan var kādai saimniecei noderēt. To pierakstu.

Attēlā (kreisajā pusē) Mārtiņskolas skolotājs Bumbiers un nākamais mākslinieks Kārlis Miesnieks 18 gadu vecumā. Foto no Marijas Meinartes albuma.

Uzvāra ūdeni, iemet ķimenes, cukuru, sāli. Sāk gandrīz vārīties, tad visu sajauc ar miltiem, ieklapē, lai stāv līdz rītam. Otrā dienā pieliek paciņu rauga un mīca. Tad gaida uzrūgšanu pie vakara, tad cep. Parasti jau sakasnītis palika. Ja nu nebija maizes sakasnītis palicis, iejaucām rupjmaizes ķieģelīti un virsū rūgušpienu... tā dabūja rūgšanas skābumu.

Nu saldskābmaizei tā. Miltus uz pusēm – kviešu miltiem ar rudzu un bīdeli drusku. Rufīna (māsa) jau vēl sadūšojas cept. Tad jau atsūta mums ar’.

Gribu cilvēkiem novēlēt:

“Cik labas tās atmiņas, kas ceļ augšup, kas dara garu stipru,

Kas sirdij liek iet ar nākotnes ilgām!”

Tad cilvēks turas.

Jau saku uz redzēšanas, bet Marīte atkal atceras...

“Lapas man zem kājām līkst,

Tikai sirdī kaut kas stājas,

Mūžam vecais nemiers dzimst!”

Un domīgi saka, ka daudzi viņas jaunības dienu gudrie vīri teikuši, ka Latvija ir lauksaimniecības zeme. Tā jāmīl un jākopj. “Tā jau arī Vecviņķos darīts visos laikos. Gan manā bērniībā un jaunībā, gan tagad – Zinaida un Pēterīt’s...”

Un stāstījums varētu turpināties...par to, kā saglabāt optimismu, priecīgu noskaņojumu un smaidu arī tad, kad sāp. Es sastapu dzīvespriecīgu cilvēku un pēc sarunas, braucot lejā no Viņķu kalna, sapratu, ka guvu arī sev jaunu uzmundrinājumu un stabilitāti. Un labāk jau nevar pateikt, kā to jau izdarījis Rabindranats Tagore: “Ja tu lej asaras par to, ka nav saules, tad neredzēsi arī zvaigžņus.”

Vecviņķos ciemojās Vēsma Johansone

Par lielākajām zivīm Jaunpiebalgas novadā

Sveicināti!

Vēlos Jūs iepazīstināt ar ideju par Jaunpiebalgas novada teritorijā Gaujā noķerto lielāko zivju apzināšanu un publicēšanu "Avīzē Piebaldzēniem".

Jaunpiebalgas novadā Gauja vilina daudzus. Tā valdzina gan mierīgas atpūtas kārotājus, gan izaicina sportiskās aktivitātēs. Tāpat kā citur Latvijā, arī mūsu novadā ūdeņu vilinājumam pakļaujas ne viens vien makšķernieks, kas bruņojies ar dažnedažādākiem rīkiem un, kas ir ne mazāk svarīgi, domām, lai pārspētu viltīgumā savu cīņas biedreni – to Lielo Zivi. Dažkārt ķeras labi, bet ir reizes, kad vispār neķeras, un tad ļaudis gremdējas atmiņās par zivīm. Īpaši jau par tām lielākajām, kuras liek, atkal kā toreiz, nodrebēt sirdij. Par situācijām, kas iedvesmo turpināt šo azartisko nodarbi, kas sagādā gan brīžus, kad gribas no laimes dziedāt, gan situācijas, kurās no sirds laužas ārā dusmu un izmisuma lāsti svešvalodās. Kad pirmās

emocijas norimst, par zivīm tiek pastāstīts arī citiem. Ir stāsti par lielām zivīm, kas izvilktas, un vēl lielākām, kuras izradījušas viltīgākas par makšķerniekiem un likušas viņiem stāvēt slapjiem, trīcošiem pirkstiem, aptausot norauto auklas galu... Pats Jaunpiebalgas novadā Gaujā makšķerēju apmēram 20 gadus un esmu konstatējis, ka laika gaitā Gaujmalā satikto copes vīru stāsti par kādreiz noķertām zivīm mainās. Tāpēc uzskatu, ka šis ir piemērots laiks, lai mēs, makšķernieki, pārcilātu atmiņu plauktus un padalītos ar pārējiem informācijā, lai neaizmirstas, kā patiesībā bijis. Prieks, ja tas dalīts, kļūst lielāks. Uzzinot par lielajām, motivācija un ticība noķert tādu palielinās.

Šķiet, gan makšķerniekiem, gan nemakšķerniekiem būtu interesanti uzzināt, kādas tad zivis ir dzīvojušas un, kas to lai zina, varbūt vēl dzīvo mūsu novada krāšņajā rotā – Gaujā. Tāpēc vēlos apzināt lielākās noķertās zivis, kā arī stāstus par to, kā tās noķer-

tas. Pēc tam par novada lielākajām apkopotu informāciju un publicētu šajā avīzē. Šķiet, tas būtu interesanti citiem, kas tīši vai netīši dzird nostāstus par zivīm, un, protams, zivju noķērējiem tas būtu pagodinājums, jo – makšķerniekiem prieku sagādā ne tikai zivs noķeršana, bet arī citu novērtējums.

Tomēr šo ideju iespējams īstenot tikai kopīgi – ar citu makšķernieku vai viņu tuvinieku līdzdalību. Būtu ļoti labi, ja idejas autoram tiktu iesūtīti ne tikai stāsti par to, cik lielas, kad un kur, kā un ar kādiem rīkiem un esmu noķertas zivis, bet arī, ja ir saglabājušās, dokumentālas liecības – fotogrāfijas. Ja būs atsaucība, tad ar kādā no nākamajiem "Avīzē Piebaldzēniem" numuriem jūs varēsiet iepazīties ar secinājumiem.

Tāpēc aicinu sadarboties! Savus piedzīvojumus, viedokļus, komentārus, ierosinājumus vai kritiku sūtiet uz elektroniskā pasta adresi: Piebalgaszivis@inbox.lv.

Ar cieņu, – **Mārtiņš Auziņš**

Tālredzīgi cilvēki izmanto izdevīgus piedāvājumus. Un jūs?

Swedbank, rūpējoties par klientiem pensijas vecumā, sagatavojuši vairākus īpašus piedāvājumus, kas ne vien palīdzēs ietaupīt, bet arī padarīs jūsu dzīvi ērtāku.

Ietaupiet par rēķinu apmaksu un laimējiet dekoderu!

Ja esat sasniedzis 62 gadu vecumu un pensiju saņemat vai turpmāk saņemsiet Swedbank kontā, dodieties uz jebkuru Swedbank filiāli un līdz 31. martam piesakiet Lattelecom automatisko rēķinu apmaksu. Turpmākos 12 mēnešus banka ik mēnesi veiks Lattelecom rēķinu apmaksu jūsu vietā bez komisijas maksas. Ja jums ir vēl kādi regulāri maksājami rēķini, tos arī droši piesakiet automatiskajai rēķinu apmaksai, jo arī par visiem tiem rēķiniem, kurus kopā ar Lattelecom rēķinu kampaņas laikā būsiet pieteicis automatiskajai rēķinu apmaksai, turpmākos 12 mēnešus banka neņems komisijas maksu. Turklāt jūs automatiski piedalāties izlozē, kur laimestu fondā ir 50 virszemes televīzijas dekoderu.

Piedāvājums spēkā līdz **31.03.2010.**

Veidojiet sev drošības rezervi!

Kā saka veca tautas gudrība – katrs ir pats savas laimes kalējs. Tagad, kad pensijas liels atjaunots, to naudu, bez kuras bija jau pierastis iztikt, var arī neiztērēt ikdienas tērīņos, bet gan atlikt kādai lielākai vajadzībai vai drošības rezervei sev, savai veselībai un savai ģimenei.

Swedbank piedāvā veidot drošu uzkrājumu krājkontā:

- lai sāktu krāt, nemaz nevajag daudz – noslēdzot līgumu, krājkontā jāieskaita 10 Ls;
- tas ir vienkārši un ērti, jo jūsu kontā jau tiek ieskaitīta pensija un, izmantojot regulāro

maksājumu, izvēlētā naudas summa automatiski tiks ieskaitīta krājkontā;

- tas ir arī izdevīgi – peļņas procenti par krājkontā esošo naudas summu tiek aprēķināti katru dienu un reizi ceturksnī tiek pieskaitīti noguldījuma pamatsummai;

- uzkrājums ir rokas stiepiena attālumā – brīdiniet banku 7 dienas iepriekš, un jau pēc nedēļas nepieciešamā naudas summa būs jūsu kontā.

Turklāt šobrīd ir spēkā īpašs piedāvājums - klientiem, kuri sasnieguši 62 gadu vecumu un laikā no 1. februāra līdz 30. aprīlim noslēguši līgumu par krājkonta atvēršanu ar regulārām iemaksām, Swedbank kopā ar saviem sadarbības partneriem *Skaito skatu aģentūra, Euronics un DIENAS ŽURNĀLI* sarūpējuši dāvanu kuponus 15 Ls vērtībā.

Piedāvājums spēkā līdz 30.04.2010.

Saņemt pensiju Swedbank kontā ir ērti un izdevīgi.

Ja esat Swedbank klients, pārlicinieties, vai esat informēts par visām priekšrocībām un iespējām, ko Swedbank piedāvā saviem senioriem. Vēl nesaņemat savu pensiju Swedbank kontā? Ielūkojieties, kādas priekšrocības tas jums sniedz – tiešām ērti un izdevīgi.

Pensijas saņemšana bez maksas

- Bez maksas ik mēnesi saņemiet konta pensiju;

- Bez maksas piekļūstiet savai naudai jebkurā Swedbank filiālē, kā arī plašākajā bankas automātu tīklā visā Latvijā.

Izdevīga rēķinu apmaksā

- Internetbankā, ja saņēmējs ir Swedbank, un bankas automātos bez maksas;

- Filiālēs par pazeminātu komisijas maksu.

Izdevīga norēķinu karte

- Bez maksas norēķinieties ar karti visā Latvijā;

- Saņemiet atlaidi kartes gada maksai;

- Ietaupiet, saņemot atlaides bankas sadarbības partneru veikalos un aptiekās

Paaugstināta depozīta likme

- Paaugstināta procentu likme (+0,1%) noguldījumiem termiņdepozītā

Vienmēr pieejama informācija par bankas lietām

- Ērti saņemiet informāciju par kontā ieskaitīto pensiju ar izziņas starpniecību vai zvanot pa tālruni 67 444 444;

- Bez maksas savā pastkastītē saņemiet īpaši Swedbank klientiem izveidotu avīzi "Seniora ceļvedis".

Lai pieteiktos pensijas saņemšanai Swedbank, jums tikai jādodas uz Swedbank filiāli, kur varēsiet aizpildīt VSAA iesniegumu pensijas saņemšanai, un visu pārējo banka nokārtos jūsu vietā. Piesakieties Seniora komplektam un kontu pensijas saņemšanai atveriet bez maksas!

Jaunpiebalgas novada iedzīvotājiem, lai saņemtu Swedbank pakalpojumus, nav pat jādodas uz Cēsīm, uz bankas filiāli, bet ir iespēja doties uz Jaunpiebalgas pagasta bibliotēku, kur noteiktā laikā strādā bankas speciālists.

Pirmdiena

10:00-11:00 Jaunpiebalgas pagasta bibliotēkā
16:00-17:00 Zosēnu pagasta bibliotēkā

Nākamajā novada avīzes numurā informēsim par to, kādus bankas pakalpojumus un konsultācijas sniedz mūsu bankas darbinieki, strādājot jūsu novada bibliotēkā.

Starpnovadu vēstures olimpiādē Priekuļos piedalījās **Agnese Smilga (9.a.kl.) – atzinība**, Krišs Spalviņš (11. kl.) – sk. I. Elksne.

Starpnovadu matemātikas olimpiādē Priekuļos piedalījās Agita Zariņa (5.b kl.), **Vita Skosa (5.b kl.) – 3. vieta** – sk. I. Bērziņa.

Starpnovadu olimpiādē – politikā un tiesībās piedalījās **Krišs Spalviņš (11.kl.) – 1. vieta** – sk. I. Elksne.

Vokāli-instrumentālo un instrumentālo ansambļu festivālā-konkursā, gatavojoties X Latvijas skolu Jaunatnes dziesmu un deju svētkiem Rīgā, piedalījās **Elvis Elksnis (8.kl.)**, **Atis Grīnbergs**, **Rolands Jurkevičs (9.a kl.)**, **Matīss Elksnis (10. kl.)**, **Daumants Lūsa (11. kl.)** – ansamblim **1. pakāpes diploms** – sk. Dz. Vīksna un M. Vīksna.

Slēpošanas sacensībās Priekuļos piedalījās **Dāvids Uķis (8.kl.)**, **Aiga Āboliņa**, **Dace Vējiņa (9.a kl.)**, **Elīza Rubene**, **Mārtiņš Smilgins (11. kl.)**. Sacensībās 2. vietu ieguva **Viesturs Eglītis**, **Kristiāna**

Skoboļeva (8.kl.), **Krista Krūmiņa (10. kl.)**, **Daumants Lūsa (11. kl.)** – sk. S. Vlodare.

Latvijas jaunatnes Ziemas olimpiādē Ērgļos Viesturs Eglītis (8.kl.) savā vecuma grupā ieguva **2. vietu biatlonā**, piedalījās **Dāvids Uķis (8.kl.)**, **Atis Grīnbergs**, **Rolands Jurkevičs (9.a kl.)** – snobbordā, **Krista Krūmiņa (10. kl.)** – biatlonā, **Henrijs Eglītis**, **Daumants Lūsa**, **Salvis Ozoliņš (11. kl.)** – biatlonā, **Mārtiņš Smilgins (11. kl.)** slēpošanā.

Ziemas II olimpiāde Siguldā Viesturs Eglītis (8. kl.) – 2. vieta biatlonā, piedalījās **Dāvids Uķis (8. kl.)** slēpošanā, **Atis Grīnbergs**, **Rolands Jurkevičs (9. a kl.)** – snobbordā, **Henrijs Eglītis**, **Daumants Lūsa**, **Salvis Ozoliņš (11. kl.)** – biatlonā, **Mārtiņš Smilgins (11. kl.)** – slēpošanā.

Vokālo ansambļu konkursā „Balsis” Cēsīs piedalījās **Daumants Lūsa**, **Intars Ozols**, **Emīls Rusovs**, **Krišs Spalviņš** – ieguva **2. pakāpes diplomu** – sk. M. Vīksna.

Mūzikas un mākslas skolā

2010. gads mūzikas skolā sākās ar konkursiem pūšaminstrumentu klases audzēkņiem. Janvāra beigās Rīgā notika XVI Latvijas mūzikas skolu pūšaminstrumentu klases audzēkņu konkurss. Tajā piedalījās **Matīss Elksnis** (fāgots) un **Sigita Razminoviča** (flauta). Sigita konkursā ieguva atzinību un 20. februārī piedalījās laureātu koncertā Latvijas mūzikas akadēmijā.

10. februārī Cēsīs notika Valsts kursa pūšaminstrumentiem II kārtā. Tur Jaunpiebalgas mūzikas skolu pārstāvēja **Ingus Žepers**, **Ramona Grobiņa**, **Sigita**

Razminoviča un **Madara Grīvāne**. Audzēkņus konkursiem sagatavoja pedagogi **Aija Dimza** un **Tālvāldis Narvils**.

3. martā Cēsīs notika konkurss Vidzemes reģiona mūzikas skolu klavieru klases audzēkņiem „Jaunais pianists” Tajā mūsu skolu pārstāvēja **Sabīne Blūma** un **Emīls Rusovs**. Emīls šajā konkursā saņēma atzinību. Klavieru klases audzēkņus konkursiem gatavoja pedagogi **Egita Vanaga** un **Ina Iljučonoka**.

Sarma Petrovska,
mūzikas skolas direktore

No www.delfi.lv

Jaunpiebalgas vidusskolas skolēni – **Agnese Smilga**, **Daumants Lūsa**, **Emīls Rusovs**, **Matīss Elksnis**, **Krišs Spalviņš** skolotājas **Inetas Elksnes** vadībā ir pārvāvējuši pirmās divas priekšsacīkšu kārtas skolu erudīcijas konkursā “Ko Tu zini par Latviju?” un ir iekļuvuši finālā, kas norisināsies šī gada 19.martā Latvijas Kara muzejā. Cīņa norisināsies starp 10 labākajām komandām, un galvenā balva ir četrus dienu ceļojums pa Latviju.

Paši jaunieši par savu ceļu līdz finālam saka: *“Iekļūstot finālā, esam pārvāvējuši 2 priekšsacīkšu kārtas. 1. kārtā darbojāmies ļoti operatīvi, izdomājām savu taktiku, atbildot uz jautājumiem. Uzzinot, ka no 186 komandām iekļuvām starp 26 labākajām, mūs pārņēma prieks. Tas tikai nozīmēja to, ka nekas vēl nav beidzies. 2. kārtas uzdevums bija liels pārbaudījums mūsu radošajai izpaušmei. Izvēles priekšā bija 5 dažādi scenāriji, no kuriem viens tika īstenots. Krišs bija mūsu komandas operators, montieris un scenārija autors. Video izveide prasīja daudz laika un problēmu, bet tas mūs neapsturēja iekļūt finālistu desmitniekā.”*

Jaunieši ļoti lepojas ar savu skolu sakot: *“Mūsu skolas devīze – „Domā labu, runā labu, dari labu!” Mēs skolā lepojamies ar sportistu izcilajiem sasniegumiem, par kuriem tikko turējam īkšķus Latvijas II Ziemas olimpiādē; perkusionistu grupu “Rhythmical STORM”, kuri izcīnīja I pakāpi valstī; zēnu kvartetu ar skanīgajām balsīm un kolosālo instrumentālo ansambli D65. Mūsu skola ir videi draudzīga ar skaistu skolas parku, kas priecē daudzus ciemiņus. No šīs skolas nākam mēs – Jaunpiebalgas vidusskolas lieliskā komanda.”*

Izrakstīja **V. Johansone**

Piezīme.

Laiks skrien. Kamēr avīzīte tapšanas stadijā, komanda ieguva 1. vietu Latvijā. Balva – četrus dienu ekskursija pa Latviju, bet no skolas direktores komanda un skolotāja **Ineta Elksne** saņēma īpašu pārsteigumu – projekta ietvaros – braucienu uz Velsu.

V.J.

Uzmanību!

2009. – 2010.gada apkures sezonas laikā AS “Latvenergo” un biedrība “Latvijas Pašvaldību savienība” veic sociālo atbalsta kampaņu AS “Latvenergo” piegādātās elektroenerģijas lietotājiem – **garantētā minimālā ienākuma pabalsta saņēmēju un trūcīgo ģimeņu** mājāsaimniecībām. Šīs sociālās atbalsta kampaņas termiņš ir pagarināts uz nenoteiktu laiku.

Lai saņemtu **“Elektrības norēķinu karti – 500kWh”**, jāvērsas pašvaldības Sociālajā dienestā pie sociālā darbinieka, līdzīgi ņemot:

- pasi;
- trūcīgas ģimenes (personas) statusa izziņu;
- pēdējā maksājuma kvīti par elektroenerģiju.

Informāciju sagatavoja **L. Ābelniece**

Tautskolā...

1. aprīlī plkst. 18.00 vakara sarunas “Kas to būtu domājis?” kopā ar Anitu Vīksnu un Daci, Jāni Vītoliem, arī kopīga padziedāšana. (3.saruna)

9.aprīlī plkst. 11.00 Inese Prisjolkova. Tēma: “Es esmu savas dzīves autors”.

Teorētiski praktisks apmācību treniņš, kurā izmantotās metodes, atlasītais video materiāls un pozitīvās pieredzes apkopojums palīdz vienā dienā nomainīt attieksmi un pieņemt pozīciju – “es lemj”, “es izvēlos”, “es varu”, “es daru”...tā, kā saka mana sirds.

12. aprīlī plkst. 17.00 meditatīvā dejojšana Alda Ķeviņa vadībā, pa dienu individuālas pieņemšanas uz pierakstu.

17.aprīlī plkst. 12.00 “Vides Vēstis” redaktore Anitra Tooma ciemos ar saviem adījumiem un stāstu par “zaļo dzīvesveidu”.

19. aprīlī plkst. 17.00 Māra Meijere antropozofija

Pirmdienās darbojas ansamblis “Silāre”, otrdienās – pārļotāju abas grupas, trešdienās – filcētāji un tapotāji, sestdienās – angļu valoda bērniem.

Izslaidums un izstāde Tautskolā

30. aprīlī plkst. 19.00

Priecīgas Lieldienas!

Valentīna Dolmane,
tautskolas vadītāja

Starptautiska kompānija izsludina konkursu uz vecāko pārdošanas menedžera vietu Jaunpiebalgas, Vecpiebalgas un Raunas novadā

Prasības kandidātiem:

ieņemamā darbā ar cilvēkiem, komunikabilitāte, pozitīva domāšana, pieredze komandas vadīšanā.

Ieguvumi:

elastīgs darbības laiks, konkurētspējīgs atalgojums, apmācības, izaugsme,

dalība atbalsta un motivācijas programmās.

CV līdz 1.04. lūdzam sūtīt Vidzemes reģiona menedžerei Marinai Grīnbergai uz e-pastu: marina.grinberga@avon.com

Jaunumi Jaunpiebalgas baznīcas atbalsta fonda darbā

Jau iepazīnāties ar baznīcas atbalsta fonda plānu šim gadam, kas nemitīgi papildinās ar jauniem darbiem, jaunām idejām. Esmu priecīgs, ka aizvien aktīvāk iesaistās baznīcas draudze, novada deputāti un sabiedrība. Tikai kopā mēs iecerēto varēsim veikt vislabākajā kvalitātē. Vispirms vēlreiz uzskaitīšu visus ziedotājus:

Tie ir – Elmārs Marģers Apinis, Ieva Arāne, Ingrida Ābola, Ilvars Ābelnieks, Agnis un Mārīte Baķi, Pārsla Blāķis, Jānis un Valda Bolis no ASV, Ilga un Marga Ceras, Velta un Jānis Ciekuržņi, Dzintra Ciekurzne, Dace Dūklava-Kokina, Ināra Dūklava (“Piebalgas alus”), Liāna Eglīte – Kuškevica, Guntis Gailītis, Māra Goba, Mārīte Jansone, Jautrīte un Tālavš Jundži, Līga un Viesturs Jundži, Vēsma Johansone, Uldis Jumejs, Karina un Lotārs Kēlbranti, Sarma, Vilnis un Jānis Kļaviņi, Biruta un Jānis Knāķi, Gunta un Vasilis Leimaņi, Guntis Lipiņš, Jānis Līpācis, Edgars Logins, Dace Mačuka, Valensija Oša, Ilga Ozola, Edīte Peilāne, Natalija un Vladimirs Pozdņakovi no Maskavas, Laila Prossere – Vittande, Rudīte Radziņa, Ilzīte Rumba, Ieva Sentivāni, G.Rita Sēja, Imants Sinka, Tālvāldis Strauja, Jānis Šāvējs, Laimonis Šēnbergs, Māra Tamane, Ingmars Vittands, Jēkabs Vittands, Bostonas latviešu trimdas draudze (Lailas Prosseres iniciatīva), Aigars un Rita Zaikovski. Paldies visiem!

Atgādinu, ka ikvienam esam pateicīgi, ja atradīsiet iespēju papildināt atvērto kontu: Banka: **Swedbank** Reģ. nr.: **40008139111**; Konts: **LV11HABA0551025061418** Nodibinājums “Jaunpiebalgas Svētā Toma baznīcas atbalsta fonds”

Jāatzīst, ka darbu daudz: pamatu sausināšanas pabeigšana, ūdensvada un kanali-

zācijas ierīkošana. Plašāki labiekārtošanas darbi veicami pēc Līgas Apsītes projekta un ar daudzo piebaldzēnu un rīdzinieku atsaucību un darba rokām. **Tāpēc 26. martā** tiekamies Jaunpiebalgā uz sanāksmi, lai apspriestu un sadalītu pienākumus pavasara talkām. Vairākas talkas plāno piebaldzēni, bet **15. maijā organizējam** palīgus no Rīgas (jaunsargus u.c.), bet jāveic priekšdarbi, lai talkas dienā ar vīriešu spēkiem izdarītu maksimāli vairāk. Tad tūlīt sekos pieminekļa restaurācija, kur ceram jau 15. maijā uz solīto Aivara Ontužāna palīdzību. Būs nepieciešamas stalažas apkārt piemineklim, lai restauratori varētu strādāt.

Latvijas Zinātņu akadēmija 27. maijā plāno izbraukumu uz Jaunpiebalgu, lai apzinātu un iepazītu kultūrvēsturiskās vērtības.

Šī pavasara pats galvenais mērķis – **3.jūlijā sagaidīt Valsts prezidentu** un citus viesus uz Brīvības pieminekļa 80-gadi. Jābūt sakoptai videi pieminekļa un baznīcas apkārtnē.

Priecāšos, ja **25. aprīlī uz kora „JUBILATE”** (diriģents Juris Kļaviņš) koncertu Jaunpiebalgas baznīcā pulcēsies klausītāji un kāds ziedojums ienāks Atbalsta fonda kontā.

Ceram, ka šogad mums izdosies ne tikai talka pie baznīcas un pieminekļa restaurācija ar svētkiem 3. jūlijā, bet iegūsim arī baznīcai jaunas durvis un varēsim sākt tālāku baznīcas restaurēšanu. Tas atkarīgs no katra piebaldzēna, vienalga, kādā attālumā tas atrodas šobrīd, un ne tikai no piebaldzēna – no katra ieinteresēta cilvēka, lai Jaunpiebalgā top atjaunoti – baznīca un pieminekļi!

Tālavš Jundzis,

Atbalsta fonda valdes priekšsēdētājs

*Ja daba grasās
nomest sniegoto segu
un draiskais sniegpulkstenis
caur pēdējo sniega birumu
iezvana pavasari,
laiks sarosīties arī mums.
(B.Žurovska)*

Ja vēl neesat pamanījuši, tad zināt, ka jau otro mēnesi Zosēnu pagastā notiek nodarbības floristikā, pārļošanā un filcēšanā. Esam lējuši svecēs, veidojuši pamatnes puķu podiem. Nupat apskatei tiks izveidoti pirmie filcētie krellju komplekti. Pirmie soļi sperti arī pārļu vēršanā, un darbiņi pēc mēneša jau būs gatavi. Sniegam nokūstot, savus dārzus un pagalmus varēsim rotāt ar dažādiem

floristikas veidojumiem un pinumiem. Vajag tikai pameklēt materiālus dabā, un ar pasniedzējas Armitas palīdzību mēs paši sev apkārt varam radīt brīnumus. Ja rodas interese, lūdzu, nāciet un strādāsim kopā! Nekas nav nokavēts. Nodarbības ir bezmaksas un ļoti interesantas. Pasniedzēja Arnita ar lielu entuziasmu spēj mūs visas (no skolniecēm līdz pensionārēm) aizraut šo darbiņu veidošanā. Pavasarī izrotāsim savus pagalmus, sētas un dārzus ar pašu veidotajiem darbiņiem. Tuvojās Lieldienas, kur mēs pašas varēsim izpausties savos darbiņos.

Nāciet visi, kam rodas interese! Gaidīsim savā pulciņā!

Irene Prīse, bibliotekāre

Pasākumi aprīlī

Pirmdiena	Otrdiena	Trešdiena	Ceturtdiena	Piektdiena	Sestdiena	Svētdiena
			1. aprīlis	2. aprīlis	3. aprīlis	4. aprīlis
			• Kokapstrādes darbnīca 17.00	• Foto, video apstrādes pulciņš 17.00		
5. aprīlis	6. aprīlis	7. aprīlis	8. aprīlis	9. aprīlis	10. aprīlis	11. aprīlis
	• Foristika 16.00			• Inese Prisjolkova 16.00 "Es esmu savas dzīves autors"		
12. aprīlis	13. aprīlis	14. aprīlis	15. aprīlis	16. aprīlis	17. aprīlis	18. aprīlis
	• Filcēšana 16.00		• Foto, video apstrādes pulciņš 17.00	• Anitra Tooma 18.00 "Vides Vēstis" redaktore Ar stāstu par "zaļo dzīvesveidu".	• Gleznošanas pulciņš 14.00	
19. aprīlis	20. aprīlis	21. aprīlis	22. aprīlis	23. aprīlis	24. aprīlis	25. aprīlis
	• Floristika 16.00			• Pērļošana 16.00	• Gleznošanas pulciņš 14.00	
26. aprīlis	27. aprīlis	28. aprīlis	29. aprīlis	30. aprīlis		
	• Filcēšana 16.00		• Kokapstrādes darbnīca 17.00	*Lietoto mantu apmaiņas punkts katru darbdienu no 9.00 līdz 17.00 * Datorzāle atvērta no pirmdienas līdz sestdienai no 16.00 līdz 19.00 * Trenažieri – pirmdienās, trešdienās, piektdienās, sestdienās no 16.00 līdz 19.00		

Sludinājumi

Iedzīvotāju zināšanas

ZAAO, paplašinot atkritumu šķirošanas iespējas, piedāvā uzņēmumiem un iestādēm jaunu pakalpojumu – šķirot biroja papīru, izmantojot EKO kastes. EKO kastes var pieteikt ZAAO mājaslapā www.zaao.lv vai zvanot šķirošanas daļas vadītājam pa tālruni 26132288.

Jaunaudzū kopšana, augošu koku atzarošana un meža stādīšana.

Interesēties pa tālr. 26391086
(Uldis Knāķis)

Organizē braucienus uz Rīgu –

27. martā – "ATPŪTA un SPORTS 2010" (Ķīpsalā) un izstāde "Ražots Latvijā" – Olimpiskajā Sporta centrā;
3. aprīlī – "Pūkainās dienas" (Ķīpsalā),
10. aprīlī – "Pavasaris 2010" (Rāmvavā),
17. aprīlī – "Rīga AGRO-2010" (pavasara gadatirgus Ķīpsalā),

1. maijā – Auto-moto izstāde (Ķīpsalā).

Piedāvā arī kravu pārvadājumus līdz 1 tonnai.

Interesēties pa tālr. 29252048
(Ilvars Ābelnieks)

Piedāvā profesionāla skurstenšlauķa pakalpojumus. Tālr. 22353236 (Atis)

Jaunpiebalgā būs sastopama

3., 4. un 17., 18. aprīlī.

Telefons – 29409709

(Vetārste Anna Mackeviča)

Pasākumi Jaunpiebalgā

2010. gada aprīlī

23. aprīlis – Kultūras nama atklāšanas koncerts plkst. 19.00

24. aprīlis – Kultūras namā Aijas Petrovskas autorkoncerts plkst. 18.00

25. aprīlis – Jaunpiebalgas ev.lut. baznīcā kora "Jubilate" (diriģents Juris Kļaviņš) koncerts plkst. 13.00

2010. gada maijā

2. maijs – Dzidras Kuzmanes sumināšana

3. maijs – Jaunpiebalgas novada sakopšanas talka "Ceļš uz mājām"

7. maijs – Jaunpiebalgas vidusskolas pavasara koncerts plkst. 19.00

14. maijs – Aivars Banka "Sausā lapa" Jaunpiebalgas amatieriteātra pirmizrāde

15. maijs – Jaunpiebalgas Sv. Toma ev. lut. baznīcas sakopšanas talka

Seko jiet reklāmai!

Mums katram ir kāds sapnis... , un kaut kur uz pasaules ir tāda vieta, kur upes plūst pa apli un neizdziest zvaigznes. Tur piepildās sapņi – visi sapņi, kurus izvēlamies par saviem esam. Un tad rodas pārliecība: "Es zinu! Jā, es zinu, pa kuru ceļu es vēlos doties. Nevieni man to nevar liegt, jo es ticu savam sapnim."

Ja māksliniekam ir materiāls – viņš to var veidot un ar rezultātu dalīties ar apkārtējiem. Ja skolotājam ir audzēkņi – viņš tos var mācīt un priecāties par viņu sasniegumiem. Ja ir dziedoši kolektīvi, kas var izpildīt dziesmas, tad komponists var tās rakstīt. Man dzīve ir iespējējusi laimīgu lozi – man ir dziedoši kolektīvi, kuriem es varu rakstīt dziesmas. Un nu – ir pienācis brīdis, ka ir sakrājies neliels pūriņš.

Tāpēc – kopā ar saviem dziedošajiem kolektīviem: mazajiem "Žagarēniem", "Žagarīniem" un viņu dziedošajām māmiņām, un absolventiem mēs ielūdzam ikvienu uz mūsu dziesmu pūra svētkiem!

Koncerts notiks š. g. 24. aprīlī

Jaunpiebalgas kultūras namā

plkst. 18:00

Ar cieņu – Aija Petrovskā

Apsveikumi

Sniegpulksteņos un vizbulēs
Ik pavasaris mums prieku nes.
Upes rāmi runā,
Maigi lieti rit sidrabā smalkā.
Lai Daugava, Lielupe, Gauja
Jaunu smaidu Tev ieskalo vaigā!

Sveicam
aprīļa
jubilārus!

Kad Tev klēpis pilns ar ziediem
Smaržu vilņos līgojas,
Tad tu jūti – taviem gadiem
Jauni vārti atveras.
Ej tiem pretim drošiem soļiem,
Draugi tevi atceras ...

Irēnīt!

Lai Tavi skaistie 50 ir kā atradums,
kurā ielikts – prieks, spēks un
varējums!

Kolēģi Zosēnu pagasta pārvaldē

60	Arnolds Čerņiševs	21.04.1950.	Gravas Abrupi
	Zeltīte Graudiņa	06.04.1950.	Stacijas iela 9d-1
	Visvaldis Jakobijs	21.04.1950.	Rūpniecības iela 3-6
	Mārīte Logina	29.04.1950.	Loka iela 14
	Juris Mežulis	27.04.1950.	Gaujas iela 48b-6
	Māris Petkēvičs	04.04.1950.	Brāļu Kaudzišu iela 7a-3
	Uldis Rubenis	28.04.1950.	Brāļu Kaudzišu iela 7-7
	Jānis Žeikars	06.04.1950.	Lejas Rudgalvji
65	Zenta Cera	17.04.1945.	Lejas Kanāži
	Maija Ziedīte Smirnova	30.04.1945.	Skubiņi
	Juris Spolītis	23.04.1945.	Jaunžagari
	Rasma Plakane	24.04.1945.	Lejas Migļi, Zosēnu pag.
70	Regina Dombrovska	15.04.1940.	Kalna iela 5
	Jānis Lācgalva	23.04.1940.	Vecskubiņi
80	Dzidra Kuzmane	13.04.1930.	Gaujas iela 11-6
	Aina Poikāne	11.04.1930.	Uplejas
92	Marta Šāvēja	11.04.1918.	Ceļa Rempī

Pateicības

Prieks dodot un prieks ņemot. Īpašs prieks šoreiz par mācību un daiļliteratūras papildinājumu Jaunpiebalgas vidusskolā, par ko paldies sakām **Dainai Bērzonei** un viņas čaklajiem palīgiem – **Blūmu ģimenei**.
Vidusskolas skolotāji

Saskaņā ar LR likumdošanas aktiem obligātā veselības pārbaude tiek veikta strādājošiem, kuru darbs saistīts ar iespējamu risku citu cilvēku veselībai (darbs veselības iestādēs, pārtikas aprītes uzņēmumos u. tml.) vai kuru veselība pakļauta kaitīgu darba vides faktoru ietekmei. Jaunpiebalgas vidusskolas vadība 9. martā organizēja saviem darbiniekiem pārbaudi uz vietas. Gribu atzīmēt, ka no 63 darbiniekiem pārbaudi izgāja 60. Tas ir ļoti augsts rādītājs!!! PALDIES visiem saka skolas medmāsa **O. Ivaņina**.

Līdzjūtības

*Viss jāatstāj. Kaut saule pavasarī
Sies atkal vaļā puķu pumpurus.
Ar saviem straujiem ziemeļvēju zirgiem
Būs ziema viņu aiznesusi līdz.*

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Inārai Dūklavai**, tēti zaudējot.

*Māra un ansambļa
"Silāre" dziedātājas*

*Par vienu cilvēku – vistuvāko – tev
mazāk tagad būs,
Vien atmiņās mīlestība un labais
jāpatur!*

Ināra, mūsu līdzjūtība Tev un Tavai ģimenei!
Baseina biedrenes

Sēru vēsts

*Turp, kur tu aizgāji, apstājās laiks,
Norima rūpes, sāpes un bēdas.
Nu tavi darbi, asaras, prieks
Snigs mūsu atmiņās balti kā sniegs.*

Mirusi

Ilgā Knāķe 68 gadu un
Marta Šāvēja 91 gada vecumā.

Izsakām līdzjūtību tuviniekiem!

Jaunpiebalgas novada dome

Jaunpiebalgas pagasta pašvaldības izdevums

Redakcija: Zane Althabere tālr. 4162437 (darbā), 26345624 (mob.), Vēsma Johansone tālr. 64162311, 26615072 (mob.),
Zinaida Šoldre tālr. 64129837, 22409419.

e-pasts: vesma.johansone@gmail.com Mājas lapas adrese <http://www.jaunpiebalga.lv>

Par skaitļi un faktu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstu atbild autors. Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.
Pārpublicēšanas vai citēšanas gadījumā atsauce ir obligāta. Iespiests SIA "Madonas poligrāfists".